

69.000 ₪

ללא פיקול

העולם הזה

העורך הראשי:

אורי אבנרי

ראש המערכת:

שלום כהן

עורך משנה:

רוב איתן

עורך תרגום:

דני

עלם המערכת:

אריה קרו

כתב בנין:

אלי תבור

כתב המערכת:

שיוע גלור, לילי גלילי, דוד חורוביץ, רותי ורד, אברהם חרסון, יוסף אבר, חפרי, אביבה ססן, אבנר סרי, עמנו קינן, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1950, 26785, ת.ד. 136. סמן למברקים: "עולמפרט", חפריא לאור: העולם הזה בע"מ. פוח משה שהם נשים, תיא, 1950, 3139. והפנח: דוד טופל ובני, תל-אביב, חפריא איננה אחראית לתוכן חפריא.

ספורט לאומי חדש נוצר בישראל. זהו מישחק היחשים סביב תוצאות הבחירות לכנסת הבאה. אין כמעט שיחה שאינה מגיעה, במקורם או במאחר, לשאלה: מי ינצח בבחירות? בבחירות, במקומות העבודה, במסיבות ליל-שבת מסיים לנצח מה תהיה דמותה של הכנסת הרביעית. יש המבססים את ניחושם על ניתוח ממצה של המצב הפוליטי בארץ; יש המנחשים סתם, אחרים נותנים ביטוי רק לתקוותם האישיות, אשר הם אומרים כי מפא"י תצלה, או שמא"י תשמור על מספר מקומותיה הנוכחיים בכנסת.

החל מהשבוע הבא תפתח מערכת העולם הזה: מיבצע חפריאקדים בארץ, אשר יאפשר לכל אזרח להשתתף במאורגן בספורט הלאומי האנטיאלי.

שושן בוירות

יומין את קוראי העתון לנחש מראש מה יהיה היכב הכנסת הבאה, ולציין בטופס מיוחד כמה מקומות, לדעתם, תקבל כל מפלגה בכנסת. כעסים אלה יפורסמו החל מן הגיליון הבא של העולם הזה, לאחר שתיסגר רשימת המועמדים לכנסת. לקורא אשר יצליח לנחש את התוצאה המדויקת של הבחירות, או את התוצאה הקרובה ביותר, מובטח פרס ראשון בסך

1000 ל"י לפחות

עם אפשרות שפרס זה יגדל במידה ניכרת.

ניהול הסוסו יופקד בידי ועדה מיוחדת, תחת ניקורת ציבורית, אשר בראשה יעמוד נאמן בלתי-תלוי ואשר תכלול גם רואה-חשבון מוסמך.

עם פירסום טפסי ההשתתפות בגיליון הבא, יפורסמו גם ההוראות המדויקות על אופן ההשתתפות.

הכן את רשימה ניחושך!

מכתבים

א. אצבע בבחירות אלה בעד חושי. ידוע לי כי רבים מאד מאוהבי מפא"י בעיר זו ינהנו כמובן. א.א. אל תרסמו את שמי המלא. א.ד. חפיה

כתבתם כי אהדי מפלגה מסוימת ניסו בשבועות האחרונים להשפיע על תוצאות היצבעה בקלפי הכנסתיות. כחבר אותה מפלגה מסוימת נעים לי להוויכח כי בניגוד לאנשי מפלגות אחרות, חשבו מאוד לחברי המפלגה הזו לפעול בכל הדרכים (הכשרות והלא כליכר בשורות) לקידום מפלגתם.

מבציע, תל-אביב

בבקשה לשבת!

הכתבה שלי מפסטיבל זוינה, "בוגד מכאן ומכאן" (העולם הזה 1142) הופסקה באמצע עליידי עורכיהרפוס שעזב את נציגי צפון אפריקה בפסטיבל עומדים, תוך כדי מחאות כפים למשלחת הישראלית, ובנתקו את הכתבה במילים אלה: "הם קמו במקומם". אני מקווה שנתנו להם לפחות לשבת.

גם אותי שבת העורך בבית-החולים. כדאי היה לספר מה שהתרחש הלאה. אני וחבר אחי של המשלחת הועברנו לבית-החולים מקו מי כלל הצטננות. נפגשנו שם עם כלבנוני אחד, שמיטתו היתה סמוכה למיטתו. כשי שמע הכלבנוני כי אנו מישראל, עזב את מיטתו, לבש את בגדיו ויצא כשהוא מקלף אותנו כ"בוגדים". סיפרנו מה שקרה לרופא. בינתיים חזר הכלבנוני עם ארבעה מחבריו כשבפיו אלגטימסום: "א.ה.ס. או אנתנו" ההמישה לא פסקו לחרף ולגדר בפני התרגי שות מחפיה. הרופא הסכים — וביקש מן הכלבנונים לעזוב.

הצענו לרופא שנאצ אנתנו, כי לא רצינו להפריע באיון דרך שהיה להצלת הפסטיבל. רק לאחר דברים רבים להצלתו לשכנעו, והוא סירב לנו מקום בבית-החולים אחר, מסואר יותר. שם ניתן לנו חדר מיוחד. למחרת בוקר נפגשנו באולם בית-החולים עם חברי המשלחת העיראקית. הם קיבלו אותנו יפה מאד ואחר מהם סיע לנו לחזור בכסונות למחנה הישראלי.

הגיד על גי

ירושלים לא ראתה מומו משחק כה דרי מתי ומשכנע שנערך לאחרונה על בימתה הי פוליטית של מפלגת אחרות העבודה. התפי אורה, התאורה והרקע עשו את הכל כדי להעמיד במרכז את הכוכב הוותיק והמכונס — יגאל אלון. התמיכה היחידה של המשי תתפס: האם מחיר הכרטיסים להצגה זו —

אבנר נואר, נצרת

התקווה לפתקיהבחר של המאזינים — לא היה מוגזם?

חיליק, ירושלים

עשיתם עוול למנהיג חרות, מנחם בגין, כשהשויתם אותו עם דיון. שמעתי בשבוע שעבר את בגין כחיפה. הקהל העצום האזין בדרכות קורם לכן היה בחיפה נם דיון. מי בא להאזין לזו? שוטרים ואנרגיה המועל. קורא, חיפה

דבר אחר אינני מביין: מה עשה בגין בקריקטורה האחרונה שלכם (העולם הזה 1142)? בניגוד לשני צעירי מפלגות מפא"י ואחרות העבודה, חדל בגין לרכב על הנל המלחמתי. האם זה הנל העושה את שלוו מרדכי שטיין, קרית ביאליסטוק

שיכפול נסחב

ברשימה, "סוחר ההיסטוריה" (העולם הזה 1137), יתכתם 5, מפעל השיכפול של הסי תורות הסטודנטים בירושלים כמה עובדות לא בדוקות עד תומן. תרשו לנו להעמיד את הדברים על אמתותם: • דוד גרוסמן מנה אגינו כדי לברר את תנאי הוצאת חוברות הלימוד. מסרנו ליו שאלון מתאים למילוי. מסרנו לו כי עליו לקבל את הסכמת המורה לצורך הוצאת חוברות כזו. גרוסמן לא חזר. • מחיר החוברת של גרוסמן (42 עמודים) — שהיא אנו מלאה שיבושים ומטעו יות — היה 2,750 ל"י הטופס. מחיר הנובה ב-40% מהמחיר שלנו.

אשר לאשמה שספלתם על המפעל (ו, מנפת הסבת הישראלית בקפה גם במפעל זה...), אין היא נכונה. המפעל עשה תועה הכל כדי להוציא לאור את חוברות הלימוד ל" מועד, שהרי לכן נועד. אולם אין המפעל מייצר "נקניקיות מוות" או "לחמניות טריות", אלא חוברות לימוד. על כל חלים, לעתים, עיכובים בהוצאת החוברות — אך הלכר תקראו סתבת?

אליהו בן-ישראל,

יושב-ראש הוועד המנהל,

מפעל השיכפול, ירושלים

מפעל השיכפול מאשר למעשה את כתבת העולם הזה, אינו עומד על כך כי הסבת למעשה גורמת נזק לסטודנטים עצמם, מו תורה פתח לימות פרטיות מוצלחות יותר ומוצלחות פחות.

תדהר דוהר

כאחר מסחיריו של הסופר הדגול דוד תר-הר, נהנית לסרוא את כתבתכם לגרל הופעת הכר העשירי של האנציקלופדיה שלו (העו 1144). אל ספריו הנגדלי לגמרי מבעד, כאשר מורה פרסי יעץ לי להר-חוב את ידיעותי על אבות התנועה הציונית בעזרת כרכיו של תדהר. מאז ארכי קורא את ספריו כי מו שהם באמת — רומאן מרחק, שזור הרפתקות, המשחק את תולדות העם הי זה.

נחמיה שורץ,

תל-אביב

תדהר

למר תדהר היקר: מי יתן ותדהר עד מאה ועשרים! אליהו יעקובוב, תל-אביב

אם אייפסם היה מישוה זכאי לקבל את תואר אייטמפוט, הריהו אותו תדהר, המסי דיש את עצמו למלאכת-קודש, והבו לתמיכת המוסדות והסגנונים כדי ללחום למען הי סוחר והנכונים בחיי המדינה. שלמה רוזן, נתניה

עם כל הכבוד לבליש הנודע, אין זה מתפי קידו לכתוב היסטוריה. חייבת לקום ועדה מפלגתית-ציבורית, אשר תיטול לידיה תפי קיד חיוני זה...

דב מורנו, חולון

קריאה לקרן

הנודע: המעלה ה"רכבל" בשבת: הנכם חלוי צי להשלמה בכפיה הרדית. לחמו למען התחבורה של ה"רכבל" בשבת. צפרו קולו! תיכב לקולם של אלה הקוראים לשחרור כל התחבורה, של הרכבות והאוטובוסים, בשבת. אסתר פורם, קרית-אוננו

מאמר עד סף

ביום חמישי, 27 לאוגוסט, פגשתי בי תופעה חדשה בסביבותי כיכר דינאנוף: צבא ושב של ילדים חילק עיתונים לכל עובר ושם. מההית על כך כי הילדים לא קיבלו כל תמורה על סחורתם. לאחר עיון קל בי עיתון הבנתי גם מדוע — תוצרת קלוטלת זו של מפא"י אינה שווה את מחירה בבנין. אולם השאלה שמתעוררת היא חמורה ביותר: האם אפשר הנכרים והינשים בשורות מפא"י, שהמפלגה הראשונה כמדינה צריכה להעזר בילדים ומת?

ד.ה. תל-אביב

אוי לאזניים!

אם הכתב החרוץ שלכם מצא לנחוצי לשים בסי דברים שלא אמרתי כלל (תערוכת הי ידיות, העולם הזה 1143), מדוע עשה זאת בעברית בליכר אינפנטיליז?

גורית מושקוביץ,

תערוכת יובל תל-אביב

כרוב האנשים אין הדיילת מושקוביץ רגילה להאזין למה שפיה דובר.

תרבות הריח

אני יכול שלא להגיב על מכתבו של מר גולדשטיין (העולם הזה 1144), המוצא מעם לגנאי בבקורתו החיובית של מבקר העולם הזה על הסרט "אוי מקום לחיות בך".

ידועה האימרה, על סעם וריח אין לה"ת ווכח". זה עלול לקרות לכל אחד. כך למשל קרה כי סרט כמו "קונצרט 5000 אצבעות", שהוצג בחיפה בקולנוע, "אמפיתיאטרון", הו רד לאחר שבוע ימים, למרות שמצא מאד חן בעיני. נורל דומה אירע לסרט "בולשווי באט", שגם הוא לא הוצג יותר משבועיים בחיפה — למרות של המבקרים המעצוקים שיבחו אותו. אז מה? האם צריך להכות כי ההפאים אינם תרבותיים?

עובד גושן, תל-ת

רוח החלימה

מהרשימה, "פתנה ליום הולדת", שהופיעה במדור הספורט (העולם הזה 1144), מתקבל הרושם כאילו היה זה זאב ליידי שחץ את גורל המסיח. לדעתי צריכים הייתה לציין את רוח החלימה של כל שחץ קבוצת מכבי פתחתקוה, שבסופו של דבר היא שהבי אה את הנהגוה על אלוה המדינה. יחד עם זאת אינני כופר בכשרונו של ליידינר הצעיר.

זאב אביבי,

פתחתקוה

עורך מדור הספורט

הרחיב במיוחד את

הדיוור על השחקן הצעיר, שהיה כוכב משיחקי אותה שבת, בעוד שהמשחק עצמו לא חרג מן הרמה הבינונית.

גידוף לירי

מאן דהוא זרק לחללה של הארץ הוואת אימרה תפלה ותלה אותה על אילו גרול ששמו חיים נחמן ביאליק. וראה זה מלא — חלק נכבד מעמנו קיבל זאת ורצינו! אפילו הקורא יצחק במכתבו (העולם הזה 1143), מאשים את ביאליק בגידוף בני הארץ הי ספרדית.

אין זה נכון. ביאליק היה ידוע כמוסיר ומחבב את הישרה העברית בספרד, וקשה לתאר כי הוא יפליט אימרה כזו על בני ערבו של משה בן מיסון.

שלמה שטיממן, משק אפק

מרגלים עם דרכון

סעית כשכתבתם כי רק ילדים חושבים כיום כי רשיון התנועה לערביי המשולש והנכב שופר על כסחון המדינה (העולם הזה 1138). אם הייתם מאזינים לדברי חברי ללימודים באוניברסיטה, הייתם שומעים למענות חמורות הרבה יותר. מוענים סטודנטים בשנה השנייה או השלישית: אסור לערביי ישראל ללמוד מדעי חרות בי המפעלים, הם יכולים להגיע בצורה זו למסורות מפלגתיות ופרטים (בנס בארץ ליס), ובהם אפשר לאסוף סודות צבאיים כביצים עובות.

בו גורונו מעו בנאומי בכנסת, בו הצדיק המסתבת הנכבות המפסד הצבאי, כי הערבים אינם יכולים לקבל את כל הזכויות בעת שאנו מסללים את כל החובות — שירות בצצה"ל. אולם הוא לא פרש מדוע חייבים אזרחי המדינה הערביים לשרת בצצה"ל? כדי להנציח את המשטר ששרר את ארמו תיהם? כדי להנני על פקיד המפסל הי צבוע?

ביני טעו טענה מנוחבת אחרת לפיה יתו להשתמש כי כל ערבי נושא עימו נוסף יו עפרונו, כדי לרשום בכל הודמנות את מספרי המסכים של צצה"ל. מדוע עריכים הם לעשות זאת כשלנספחים הצבאיים של המדינות השונות — שהם, כפי שהגידו אותם בוסמו בייספוט, מרגלים עם דרכון דיפלומטי — יש אפשרות לנוע בחופשיות בכל בנקלות המדינה, להשתתף במסדרי צצה"ל ואף לל עם במישרין את יחידות השיוני של צצה"ל? אילאס מוקמר, האוניברסיטה העברית, ירושלים

קריירה בצפת

אתם משנעים אותי לגמרי. כשפקיד ספי הכנסה עשה צרות לאזרחים ומסחירי בנקיית המסים, אתם הראשונים הצועקים נגד, "מוצצי דם האזרח". הנה קם בצפת הפקיד הטוב יעקב הופרט (העולם הזה 1144), המקפיד על יציאת יחסים טובים בין עם הנישואים, או אתם הולכים ר או אתם חללים כאילו אין דבר נורע מזה. שמואל כהן, צפת

הופרט

יעקב הופרט, כי פרט, אינו חשוב.

אבל טוב עשיתם כי הקדישכם מקום לסיר פור עלייתו של פקיד נכסו זה, בכולם הי קריירה. סיפורי מה וזה הרנסה קלאסית לצורה שבה מתנהל צעיר ענייני המדינה על-ידי עסקני המפי

לנות הנמצאות בשלטון ומנגנוניהם הגדולים. אליהו ברנר, תל-אביב

מעניין מאד. גובה מסי הכנסה נקבע על-ידי תוצאות של ריב בין עסקני מפא"י.

שולה מאיר, רמת-גן

שם בהמשכים

אנא, הבהירו לנו מה שמו של מחותנו הי אחרון של מוסינזון. תחילה נרשם במועדות: "לבד בתור הליכה". אחר כך נרשם: "הגר קום". לבדו בתור הליכה, ועתה כתוב: "הגר קום". לבדו בתור הליכה בסוגרבי, עם מוסינזון. האם לדעתכם יש סיכויים להתפתחויות נוספות?

חנכה ופלורה בן-ששון, יפו

מספר 1145 שנה 22

אלול תשי"ט 9.9.1959

המחיר 550 פרופה

נער זור

מן הסוג השני — אנשים זוהרים ומלבנים המוכרים, איך שהו, את שם המדור שפיאר פעם את העמודים של עתון זה — "צברינו חמודים ועוקצניים". קל לראות בהם את ילדיהם שאמא רדפה אחריהם עם בונה וסיפורה לשכנה בפרטורטו את דבר גאוויותם המפליאה.

אם נחפש את המשותף שבין חצי תריסר צעירי-הזוהר שקובצו יחד בהצעת אותה רכילאית (זהותם אינה חשובה כאן, כי איננו דנים בהם אישית, ואפשר היה בלי קושי רב למצוא חצי-תריסר אנשים חביבים אחרים), הרי יתקבל הטייפוס הכללי של המנהיג הישראלי הצעיר כלהלן:

הוא נחמד, בעל הופעה יפה, מעורר אהדה טבעית ברענותו ובנועם הליכותיו.

הוא שופע קסם אישי, שקשה לעמוד בפניו. בשיחות פרטיות, הוא מעורר בבן-שיחו, תוך חמש דקות, את ההרהר בשהו שהוא חושב בדיוק כמוהו. הוא יודע להתאים את עצמו בגמישות מופלאה לכל אדם — ממיליוגר קנזי ועד לקיבוצניק מרביבים.

הוא נואם מצויין. מאזיניו מוקסמים ממנו, אם כי בחזרום הכיתה אין הם זוכרים בדיוק

גוסטאב לה-בון, אבי תורת הפסיכולוגיה של החמונים, חילק את גזע המנהיגים לשני סוגים שונים: מנהיגים של תקופה ומנהיגים של שעה. הסוג הראשון מנהיג את הכרת הדור. הסוג השני מלהיב את ההמון. כדוגמה לסוג הראשון הביא את נפוליאון. כדוגמה לסוג השני הביא את שריצבאן וגיסו, המרשל יואקים מירא.

נפוליאון היה אדם אנטיפאטי. בניגוד לאגדה שנולדה אחרי מותו, היה גבר נעדר חן ויופי, שערור התנגדות אינסטינקט טיבית בכל הופעתו האישית. הוא היה נואם גרוע ביותר. בפעם היחידה שהופיע בפני פרלמנט עצמאי, ב־17 בפברואר, נחל כשלון מחריר.

בכל זאת היתה לנפוליאון השפעה מהפכנית על גורל ארצו ועל ההיסטוריה בכלל. מדוע? מפני שהיה גאון המה שבה הצלולה, מפני שהבין את צרכי ארצו ודורו, מפני שידע לצקת הבנה זו לתוך תבנית מעשית מגובשת ולהפכה להכרה לאומית ועולמית.

המרשל מירא, לעומת זאת, היה אדם כובש לבבות, אלוף מזהיר של חיל-הפרשים, אשר ידע לקבץ מסביבו אנשים מסורים, שהלכו אחריו באש ובמים. הוא היה אדם מבריק, מלהיב ואהוד. הקאריירה שלו דרכה ככוכב-שביט — והשפעתו על המאורעות, בחייו ואחרי הצאתו-להורג, היתה אפסית.

בין הקוראים שורות אלה אין אף לא אחד שאינו מכיר את השם נפוליאון. תמהני כמה מהם שמעו מעולם את שמו של המרשל מירא.

★ ★ ★

ני סוגים אלה של מנהיגים ממלאים את עמודי ספר ההיסטוריה. לפחות פעם חילקו ביניהם את העולם התרבותי — אחרי רצח יוליוס קיסר, שאולי היה בעצמו גדול כל המנהיגים מן הסוג הראשון.

מארכוס אנטוניוס היה מנהיג גדול של בני-אדם — מנהיג השעה. שותפיו ופיקודיו אהבוהו אהבה עזה. במצבים הקריטיים הנואשים ביותר נשארו נאמנים לו, הלכו אחריו לקראת מה שנראה כאבדון בטוח. נשים העריצוהו. קליאופטרה התאבדה בגלל. כנואם לא היה דומה לו. נואם ההספד ההיסטורי שלו ליווליוס קיסר, שנשתמר במחזהו של שקספיר, חולל מהפכה ברומא.

אנטוניוס סיים את חייו כחתאבדות. מכל תוכניותיו לא נשאר זכר.

אוקטביאנוס, שותפו ויריבו, היה צעיר בלתי-אהוד ביותר — מכוער, חיוור, שקוע בספרים, חסר-השפעה על בני-אדם. אולם במוחו קם החזון הגדול של הקיסרות העולמית, שתביא שלום לאנושות. הוא הבין את הצרכים הגדולים של תקופתו, והוא סיפק אותם במפעל-חיים, שהנציח אותו כאחד מגדולי השליטים בתולדות האנושות.

הוא היה מנהיג אמיתי — מנהיג של תקופה.

★ ★ ★

פיכולוג יכול לטעון כי יש סיבה לכך שדחקא אותן הדמויות שלא עוררו חיבה טבעית, התפתחו למנהיגים גדולים.

זו אותה הסיבה הגורמת לכך שהבחירות היפות ביותר אינן לרוב החכמות ביותר.

עזרה יפה, המהונת בקסם אישי, רגילה משחר ילדותה להשיג את כל מבוקשיה בניד עפעף. די לה בחיור מלבב, במבט שופע-חן — והכל אצים למלא את משאלתה. אין לה כל המרצה לפתח כשרונות רוחניים, לקרוא ספרים, להתעמק במחשבת הדורות. היא מצליחה גם בלי כל אלה. אנשי-הזוהר בהיסטוריה דומים במקצת ליפהפיה כזאת. הופעתם עוררה חיבה אינסטינקטיבית. לשונם שיכנעה והקסימה בלי כל קשר לתוכן הדברים. הבריות היו מוכנות למות למענם. הם השיגו את שלהם בקלות — ונעלמו באור תה קלות במבט ההיסטוריה.

ואילו המנהיגים הבלתי-זוהרים לא הצליחו בקלות כזאת. לרובם היתה ילדות קשה. הם נאלצו להתעמק, לחדר את כוח מחשבתם. תוך כדי כך הבינו את הבעיות הגדולות שהיו מעבר לתחום ההשגה של בני-דורם הפשוטים, גיבשו חזון היסטורי אשר הפריך, בדרך כלל, את השקרים המוסכמים של הרוב. לכן היו לעמים קרובות שנואים ומושמצים. אולם הם עשו את ההיסטוריה.

כזה היה, כנראה, משה רבנו, איש כבד-לשון ומעורר התנגדות — שהיה זקוק לאהרון חי חלקלק ויפה-ההופעה כדי לשכנע. כזה היה קארל מארכס, אדם אנטיפאטי ביותר בחייו הפרטיים, שהשפעתו — לטובה או לרעה — מגיעה כיום, 76 שנה אחרי מותו, לכפר הנזירה ביותר בעולם.

★ ★ ★

הדור הצעיר בארץ לא הוציא מתוכו מנהיגים אמיתיים כאלה. אולם הוא הוציא מתוכו הרבה מנהיגים

אחד מטורי-הרכילות של עתוני-הערב פירסמה לא מכבר רכילאית ידועה הצעה משעשעת.

היא אספה יחד את שמותיהם של כמה צעירי רים פופולריים השייכים למפלגות שונות ועורר נות זו לזו, וקבעה בדרך הנשים: "זו הרשימה שהייתי רוצה להצביע בעדה!"

לצד הצעה זו פירסמה את תמונותיהם של המועמדים שלה. לא היתה זאת תוספת סתמית. התמונות מילאו תפקיד מרכזי בהצעה זו, כי המכנה המשותף של צעירים אלה היה מראה-פניהם הסימפאטי. קוראי אותו טורי-רכילות יכיר לים היו להיון את עיניהם בחצי-תריסר גברים צעירים, מגיל 35 עד 45, שכל אחד מהם יכול היה להופיע בהצלחה במודעה של סרטי-קולנוע.

הצעה נשית זו נשכחה במהרה, כי לא היתה בתיביוצו מבחינה פוליטית. אותם גברים צעירים וזוהרים מכריזים על רעיונות סותרים. מהם אנשי קואליציה, מהם אנשי אופוזיציה ומהם אנשים המכריזים על התנגדותם לקואליציה ולאופוזיציה גם יחד.

בכל זאת היתה באותה הצעה כרי לעורר

אוקטביאנוס קיסר

למחשבה. כי הרכילות המוכשרת ביטאה שי לאימרת הרגשה נכונה בהחלט: שאכן יש רמיון מפתיע בין צעירי-הזוהר אלה, הלוחמים איש ברעהו בהתלהבות כה רבה.

★ ★ ★

ידידי בועז עברון, צברין-צברין-צבר, פירסם לאחרונה כמה מאמרים שהכילו כתב-אישום מוחץ נגד ילידי הארץ. הוא טען שמעולם לא הולידו מתוכם מנהיגים אמיתיים.

ולראיה: כל התנועות הרעיוניות המהפכניות וכל ארגוני המחתרת בדורנו, מן הכנענים ועד אצ"ל ומן הפלמ"ח ועד לח"י, הונהגו למעשה על-ידי מנהיגים שנולדו והתגברו בחוץ-לארץ: יצחק שדה, אברהם שטרן, יהונתן רטוש, מנחם בגין, נתן ילין-מור, ישראל שיב ועוד.

המסקנה המתבקשת מדבריו הנוקבים של עברון: רק ייבוא מתמיד של מנהיגים מן החוץ איפשר את המעשים ההיסטוריים של הדור הצעיר בארץ. הצברים לא היו אלא כלי ביצוע עיתרים בידי המנהיגים שבאו מן הנכר, ושהיה להם את הדור בכל שלב ושלב.

ניתוח נכון זה מדגיש פרט חשוב אחד: חוסר-היכולת ליצור מנהיגים אמיתיים היא מחלה המקיפה את כל הדור שגדל בארץ. אין היא מחלה של המשטר הישן — כי היא דבקה באותה חריפות בקבוצות המכריזות על מלחמתן במשטר זה. אין זו מחלה ציונית — כי דחקא מחוללי הציונות, שבאו ממזרח אירופה וממרכזה, הולידו מתוכם שורה ארוכה של מנהיגים אמיתיים. אין זו מחלה של השמאל — כי הימין סובל ממנה בדיוק באותה מידה.

זוהי מחלה של הדור הצעיר שגדל בארץ — ואין אנו יכולים להאשים בה את הזולת.

★ ★ ★

השאלה הראשונה היא, כמובן, מה זה מנהיג אמיתי? מה דמותו? מה תכונותיו? שהרי הדור הצעיר בארץ הוציא מתוכו צעירים בולטים, מפקדים מוכשרים, נרימים משכנעים ולוחמים שהצטיינו בשטחים רבים.

נפוליאון בונאפרט

מה אמר. יש לו לשון של זהב ושפה צברית רעננה.

יש לו פקחות טבעית עצומה. הוא יודע מה טוב לו. הוא מצטיין בהתחכמויות מוצלחות. הוא חברה'מן, גידע, אחד משלנו. הוא מנצל כל מי שנקלע בדרכו — והאיש המנוצל עוד אומר לו תודה על כך.

האנשים מוכנים להתמסר לו בלב ובנפש — לכן הוא מפקד מצויין בעיתות מלחמה. אין זה מקרה שרוב צעירי-הזוהר האלה באו משורות צה"ל.

אולם הוא יכול להצטיין באותה הצלחה גם בשטחים אחרים. הוא יודע לגלגל כל תפקיד מעשי — כי הוא אדם מעשי, בעל כושר-איתור. ואכן, יש בין צעירי-הזוהר אנשי שים שקנו להם שם בשטחים אורחיים מובהקים.

★ ★ ★

מדוע בכל זאת אין איש מכל האנשים החביבים והמכריזים האלה מגיע לעולם לדרגת מנהיג אמיתי? מדוע הם נשארים מנהיגים-לשעה — ודחקא לשעה קלה בלבד? מדוע דוהה וזהרם במהירות כה מעציבה, אחרי שנה-שנתיים של פעילות פוליטית?

נוסף על כל התכונות המוצלחות שמנינו, יש לכל צעירי-הזוהר האלה עוד שתי תכונות משותפות, שהן אולי החיוביות ביותר:

ראשית: הם מזלזלים ברעיונות. יכולים הם להתקשט ברעיונות שהעתיקו באופן שטחי מן הזולת. אולם אין הם מסתירים כי לדעתם כל הרעיונות האלה מיותרים לגמרי. הם מכריזים על עצמם כעל אנשי המעשה, הביצוע, המשימה. הרעיון הוא בעיניהם במקרה הטוב ביותר כלי-עבודה, משהו למשוך בו את ההמון.

שנית: הם רוצים להיות פופולאריים בכל מחיר. אין הם מוכנים לשחות נגד הזרם, ללכת נגד ההמון. להיפך, כל כשרונם דווקא בכך

(המשך בעמוד 4)

(כל הזכויות שמורות)

אל תומתע אם מפא"י ותנועת החרות יסכימו כיניהן להוריד את מתח ההשמצות החדריות. נסיונות שקטים בכיוון זה נעשים על ידי מנהיגים משני הצדדים בשיחות ב"ת"ר שמיות.

אם יושג הסכם זה, יורד המתח הכללי מסביב לבחירות, יפנה את מקומו לשיעמום כללי. הדתיים והצ"כ יימנעו מהתקפות חריפות על מפא"י, מתוך אמונה שיסותרו בקואליציה הבאה. זאת תהיה תקווה תרסן גם את מפ"ם ואחדות העבודה. גורם נוסף לשיעמום: ד"סולם, השבוע, של שארית הסיכויים להופעת גורמים רציניים חדשים בבחירות.

יחסי ישראל ליבריה יתעררו בעתיד הקרוב. אחר ששר המסחר והתעשייה פנחס ספיר לא קיים את הבטחתו לרכוש בליבריה גומי גולמי, עופרת, ברזל וקפה, עומדת ליבריה לנקוט בצעדים חריפים יותר כדי למלא אחר הבטחה זו. אף על פי כן לא נפסק ליבריה לקנות בישראל חומרי בניין, לפי ההסכם משנת 1958.

"איננה מופט" תוחזר ארונה, מבלי לעבור את תעלת סואץ. על אף כוונת ישראל להעלות בא"ם את בעיית השייט החופשי בסואץ, נתקבלה כבר החלטה לחסל את הפרשה ואמללה, על אף בושתי הפנים שגרמה לישראל. מצדדי פתרון זה, מצביעים על העובדה ששינוי האניה כבר השיג את מטרות, בהוכיחו את עקשנות המצרים ובגרירת עיכוב הענקת המילונה הגדול של הבנק הבינלאומי לפיתוח התעלה.

הציונים הכלליים עלולים להפסיד אלפי קולות ערתיים בירושלים. בעקבות מינויו של משה נייט, בן הרב הראשי, במקום בטוח

הנידון

(המשך מעמוד 3)

שהם מסוגלים ללכת בראש ה"המון, בהחניפם לו ובאמרם מה שברצונו לשמוע.

מי שמבין את צרכי העתיד ומבשר אותם בצורת רעיון מהפכני, נראה בהכרח במשך תקופה ארוכה כמטורף, כיוצא דופן, כבלתי הגון, כעוכר האומה, כבוגד. לא פעם נצל בארץ זו האיש שבא לחדש. צעיריהוזהר אינם רוצים בכך. רצונם להיות חביבים, מקובלים על הבריות. אפילו בהטיפם נגד הקו הרשמי, יעשו זאת בצורת פקחית, בחברת אנשים הגונים, כאמצעות סיסמות שהפכו זה מכבר לפופולאריות.

★ ★ ★

תני תכונות אלה — הוילול ב"ר רעיונות והיצר למצוא חן בכל מחיר — אינן אלא תוצאות של אותו מום, הדין את צעיריהוזהר לעקרונות מדינית. הם בזים לעולם המחשבה מפני שהם סרים להם הכלים הרוחניים ל"נוע בן, ליצור ולחיות בן.

כי הנסיון לחדור לגבני העתיד, לתפוס את צרכיו הגורליים, לגבש בעוד מועד פתרונות מהפכניים לבעיותיו, לקרב אל פתרוןות בלתי-אחרים אלה את ההמונים שחונכו על תפיסות אחרות ומנוגדות — זוהי המלאכה היסודית של המנהיג האמיתי.

היצירה הרעיונית הזאת היא ה"מספיקת מפה לאישיהמעשה. בלי מפה כזאת, הוא מסתובב במעגל,

הפילו את המשטר!

ברשימת מועמדיהם לכנסת, יצאו בני עדות המזרח במפלגה להתקפת נגד. עורך הדין שמואל שמיר, המנהל משפטי רבים נגד משפחת נייט, מארגן את עסקני המפלגה הירושלמיים אלישרטון, מאיים לפרוש מן המפלגה ערב הבחירות.

תפקיד חדש מצפה לטיי"ז, "אליעל": לכהן כשופטים מעופפים. כדי לשים קץ למצב המעורפל ביחס לסמכות השיפוט על פשעים המבוצעים באוויר במסוס של מדינה אחת מעל שטח של מדינה אחרת, עומדת להתקבל אמנה בינלאומית שתתן לטייזים סמכות נוספת לזו של רב-יחבולבים באוניות, כולל סמכות שיפוט, מעצ ומינוי נוסעים לשוטריהם בשטח הצורך. חידוש אחר, שירחיב את שטח השיפוט של בתי המשפט הישראליים: כל מדינה תהיה מוסמכת לספק בפשעים המבוצעים במסוסים הרשומים בה, בלי שום לב למקום ביצוע הפשע עצמו.

אין כמעט ספק כי הלימודים בבתי הספר התיכוניים יושבתו בקרוב. ארגון המורים התכוונו, אשר תביעותיו נדחו זו השנה חשניה על ידי הממשלה, גמר אומר לערוך שבייתה ממושכת. חברי הארגון הוכנו לקראת אפשרות זו עוד עם סיום שנת הלימודים הקודמת. הוזהר על ידי א"ר גונם לכלכל את ענייניהם בעוד מועד לקראת שבייתה ממושכת. תפקידם של חטיבת המורים התיכוניים, המסונפת ל"מסדרות המורים הכללית, יהיה לנסות בכל כוחה להפר שבייתה זו, לגייס מודים משלה במקום המורים השוכחים.

משרד הרישוי שליד משרד התחבורה עומד להחמיר במתן רישיונות נהיגה. כצעד ראשון עומד משרד הרישוי לשלול את כל רישיונות הנהיגה מידי נהגים ששוחזרו וצה"ל, על-סמך טעמים רפואיים שקבעו כי הם מופרעים בנפשם. צעד זה עומד להוציא גם רישיונות נהיגה מידי נהגי מוניות, שלמרות ששוחזרו בשל היותן מופרעים, לא גרמו במשך שנים לכל עבירת תנועה.

במדינה

העם

יפים הלילות בכונן

הרוחות הראשונות של הסתו ציינו את הלילות. שלגים ראשונים רצו על רגליהם הארוכות על שפת הים. נערו-הוזהר נעלמו מן הבריכות. ההגירה ההמונית בשבתות לשפת הים החלה מתמעטת. מלכת-המים נבחרה, ועונת הקיץ עמדה להסתיים.

בלאוס הרחוקה סערה מלחמת-אזרחים, שאימה להפריע לאידיליה של פגישת ה"גדולים. אולם בישראל לא חסרה השמחה. אזרחי המדינה, שלמדו להסתפק במועט, מצאו כמה וכמה סיבות לשמחה.

השמחה הראשונה נגרמה על ידי יציאת פריאגטה ישראלית ממפרץ אילת. כשם ש"גדלה בשעתה השמחה כאשר נכנסו הפרי גאטות למפרץ, כן גדלה עתה השמחה כש"הצליחה אחת מהן לצאת. בדומה לסיפור המפורסם על היהודי שהכניס עז לביתו הגדוש, היתה הרחוקה רבה.

הידיעות על ציוד הצבא הגרמני בת"מ מקלע עוזי גרמו אף הן לגאחה לאומית. האזרח הישראלי, הדבק בצבאו ובנשקו, ראה בכך סימן נוסף להתעצמות המדינה. לא חסרו גם קולות של אזוהרה. מאנגליה הרחוקה שלח אחד מגדולי הדור, ההיסטוריון יון ארנולד טוינבי, מכתב שהוזהר בפני המשך המלחמה בערבים, פירט כמה תנאים חמורים לשלום. החלטות הממשלה על הצ"בעת ישראל בעצרת א"ם הבאה, למען צרפת, בישרו משבר מתקרב ביחסים עם אפריקה.

אולם כל זה לא יכול היה להעיב על מצב-הרוח הטוב, שהחל רואה גם במערכת הבחירות צדדים היתוליים. הפלא הנצחי של ארץ כנען — מות הקיץ המעיק ולידת הטבע מחדש בסתו — עמד להתחולל.

בחירות

הפיכה בשפרעם

לא יתואר כנס ערבי של מפא"י שלא ב"נוכחותו של השר בכור שיטריה. הוא נעים הליכות, הוא יודע ערבית מצויינת, הוא שופע נימוסים מרחביים. אולם לא פעם יש לשיטריה הזדמנות להצטרף על כך.

לפני שבועיים ערך קול ישראל בתל-אביב ליל-ביזור לערבים, שבאו מכל סינות הארץ. כל אמן נתקבל במחאות-כפיים סוערות. שיטריה המנומס מחא כפיים עם כולם.

הוא מחא גם כפיים כאשר נמסר המיקרופון לזכרים שחאדה, מורה ערבי מהגליל. שחאדה שיעשע את הקהל, הגיש במסמר הערב את המדורות החדשות. "מר דאג האמרשלה הוומן היום לארוחת-בוקר עם דג מלוח", פתח שחאדה. הקהל ושיטריה מחאו כפיים.

שחאדה ידע מה הקהל רוצה לשמוע, עבר לאלגוריה. בהתחכמות מסופלת החל מדבר על "דה גול" — שהוא בערבית לא רק שמו של הגנרל, אלא גם חרגום המלים "זה המפלצתי". אמר שחאדה: "דה גול ציחה על הצבא הצרפתי לסגת מאלגיריה, אחרי שנוכה לדעת שכל מורד אלגירי מסוגל לאכול אף גולים (מפלצות) כמוהו!"

הציבור פרץ במחאות-כפיים סוערות ומ"מושכות. שיטריה המנומס מחא אף הוא כף נגד ב"הברית בפאריס.

זנבות חדשים. אסון גדול יותר קרה לשיטריה השבוע בשפרעם. העיירה הערבית בגליל המערבית, שם היה עליו להתשתף באסיפת הקוילוניים לחדשים של מפא"י לקראת הבחירות. עשרות אוטובוסים הביאו את ערביי הסביבה חנים למקום.

על במת"ץ שהותקנה במיוחד ישב השר, יחד עם שני המועמדים החדשים: הדרוני לבית אבו-רוקון והמוסלמי יוסף עבדי. הוא לא יכול היה לדעת כי צאלח חסן חניפס, אחד הקוילוניים של מפא"י בכנסת הקר"דמה, הכין לו הפתעה.

חניפס היה ממורמר. קרה לו מה שקרה לפניו לקוילוניים רבים: בגלל שרותו ה"נאמן לארזונו וזכה לבזו ההמונים. כתוצאה מכך החליטו הארזונים לסלקו, להחליטו ב"קוילוני חדש וטרי יותר".

"ב"גוריון — ר"י! אף התישב שיט" השבוע התמרד חניפס באדוניו, הגיש רשימה משלו בשם הקודם, שלא היתה זקוקה ל"750 חתימות חדשות, ושתתחרה בשי"לזו הרשימות חתרניות של קוילוניי מפא"י החדשים.

הסוד השמור ביותר של משמרת ישראל מתגלה לראשונה - רוצח מצדה נתפס!

אחד הסודות הכמוסים של המדינה היה שמור השבוע בבית הסוהר של משרד פנים. לפי מקור משטרתי גבוה, היה כלוא שם אחד משני הנאצים שרצחו לפני חודשים את מטיילי מצדה שוע אטינגר ויצחק

הנרצחת שוע אטינגר ביום טיול קורס קצינות חיל לפני כשנה. על כובעה סמל חיל האספקה על רקע ה"פרנקסור" הלבן, תג חניכי קורסי הקצינים.

ליפשיץ (העולם הזה 1127). לפי אותו מקור, נפתרה בהצלחה תעלומת הרצח המוזר בי יותר של השנים האחרונות. רצח השניים עורר בשעתו גל של גיחושים בלשיים. הגירסות הראשונות נולדו עוד בערב הרצח, לקול שריקות חדות של מכשירי האלחוט, ליד אכסניית המצדה. 14 בוגרי צה"ל, שליו את מסע הפסח של טיול תנועת נוער לנוער, ניסו להרגיע את ידעו הצעירים שבפיקוחם. הצעירים לא ידעו עדיין על דבר הרצח, אולם הם הרגישו כי קרה משהו משונה. השתיקה הממושכת של מכשירי האלחוט המשטרתי בבאר שבע הרגיזה את הבוגרים הממונים. בניגוד לתוכניתם, ידעו כבר כי שוע (20) ואיציק נהרגו. אותם ענינה כבר השאלה: מי רצח אותם? ליד המכשיר הצורמני נולדה הגירסה הראשונה, וחוקרי המשטרה שהגיעו למקום הרצח למחרת ב־בוקר, חשבו ברצינות על גירסה זו. במבט ראשון אף נראתה כטבעית והפשוטה בין האפשרויות השונות — ואפשרויות הועלו למכביר. כולן התבססו על עובדה אחת, אחרונה בחיי השניים: הם עזבו את כיתת ההכשרה האחרונה של המסע, התעכבו על אחת מתלוליות הדרך, במרד המערבי של ההר. גופותיהם נשארו שם עד בוא קציני המשטרה.

קבעו בעלי הגירסה הראשונה: שוע ו־איציק נרצחו על ידי מסתננים שהתחבאו באחד הכוכים הרבים ש־בסביבה, ניצלו את פיגור המשטרה להגיע למקום ואת החשיכה כדי להסתלק.

במבט שני, נראתה גירסה זו בלתי־הגיונית. כי בתקופת פסח נמצאו במקום אלפי מטיילים. יקשה להניח כי יבחרו לעבור את הגבול דווקא במועד מסוכן זה. גם סיכויי המסתננים להימלט בתנאים אלה היו מועטים. אף שעת הרצח לא התאימה לשיטות ההסתננות, שהן תמיד שיטות של פעולה לילית: שוע ויצחק נהרגו בין שלושי־עשרים לשלוש־וארבעים אחר הצהריים. ל־מסתננים לא היה כל בטחון שהמשטרה תגיע למקום רק כעבור 12 שעות, תאפשר להם להתחמק מן המקום בעזרת החשיכה.

★ ★ ★

הבר קנאי או כדור תופה?

החוקרים ניסו לברר אפשרות אחרת, פחות סימפטית: שני המטיילים נרצחו על ידי חברה של שוע שנמצא בקבוצת המאסף, ואשר היה האחרון שראה אותם חיים. היה זה חשש סביר. כי השניים ביקשו ממנו במפורש להשאירם לבדם, לחזור ל־כיתת ההכשרה. התנהגותו של החבר חיוקה סברה זו: הוא סירב לעלות עם המשטרה למקום הרצח, נמנע מלשוחח עם עתונאים. אולם גם אפשרות זו הוסרה מעל הפרק. כי השניים שדדו, וקשה היה להניח שחברה של שוע הספיקו להחביא את חפציהם, לחזור במהירות רבה כל־כך לכיתת ההכשרה.

אביבי כדי לשמוע, מפי אחד מהם, אם אמנם החליט אירגונם ללכת או לא. ב־אותו רגע עוד לא היה גם להם מושג. **צירי הלידה.** יא זה הושג בהדרגה. תחילה החליט המרכז ברוך קטן שלא ללכת. מכיון שכמה מן החברים קיוו כי הופעת שמואל תמיר במשפט דויד בן־הרוש תגביר את הסיכויים לעבור את אחוז הסימה, חיפשו עילה לדחות בכל זאת את ההחלטה הסופית. העילה שנמצאה היתה טובה: הוחלט לכנס ועידת־ייסוד של ה־תנועה, שתחליט גם בנוה.

לפי התוכנית, היתה הועידה הגדולה צריכה להיפתח בהיכל התרבות האדיר, בו יש מקום לשלוש אלפים איש, להימשך ב־אולם קטן יותר. בינתיים נמסר לעתונים על כינוסים מחויבים שהתכנסו בערים ה־גדולות — אף שהיו למעשה רק פגישות קטנות של הקבוצות המקומיות. התוצאה: תיקו. קבוצת ליבנה בירושלים החליטה נגד הליכה, קבוצת עירי יבוסנסקי בחיפה הח־ליטה בעד.

כשהגיע מועד ועידת־היסוד, לא נערכה בהיכל התרבות, אלא באולם רות הקטן בצפון תל־אביב. הנהלה היה בלתי־רגיל.

מכלל האפשרויות לא הוצאה גם גירסה שלישית: השניים נהרגו מכדורים תועים של בוגרי המסע העצבניים, שירו ללא הבחנה באוויר, כדי להזעיק את הזוג הנעדר. אחד מן הכדורים התועים, לפי סברה זו, פילח את חזהו של יצחק, עבר אחר־כך את גבה של שוע. גירסה זו נראתה נכונה לרבים. אולם גם היא הוכחה כחסרת־שחר: כי איציק ושוע נורו מטחח קרוב, לא מ־המוחק בו נעצרו חברי נוער לנוער.

★ ★ ★

העין שהתאכך סביב התעלומה הו־סיף

המשטרה נשארה עומדת, איפוא, בפני מבוי סתום. היא גבתה את העדויות, המ־שיכה לחפש אחר הרצח — חיפוש ש־נראה לרבים כחסרת־ועלת. תעלומת הרצח נשארה סתומה.

במשך החודשים הראשונים אחרי הרצח אף גבתה המשטרה כמה עדויות נוספות, מבלי להתקרב לגילוי עקבות הרוצחים. אחת הסברות שנחקרו היתה, שאיציק נרצח על ידי כמה מחבריו בצבא, שהיו בסביבה עם טיולי תנועות־נוער אחרות. הסיבה ה־בירה, כביכול: יחסים מתוחים עם חבריו לצבא, בעקבות מותו של אחד החיילים. המשטרה לא קיבלה את הגירסה החדשה, העדיפה לרכוש את תקירותיה בכיוון אחר לגמרי, שנגע בשני חשודים. ואכן, אחרי חקיר מה ממושכת נתגלתה זהותם. היו אלה שני גברים שנמצאו בשטח ללא סיבה סבירה, כי אשר נתקלו באקראי ב־65 מטיילי נוער ל־נוער.

★ ★ ★

הרגעים האחרונים

מציירת תמונה דרמטית רוויית־מתח של אותן שעות. שני הרוצחים הסתתרו בחיפזון באחד הכוכים, המתנו ב־חוסר־סבלנות שהמטיילים יסתלקו מן ה־מקום. אך המטיילים לא מיהרו. הם חנו חניה ממושכת, ורק כשעצבי הרוצחים כבר איימו להתמוטט קמו המטיילים והחלו צועדים הלאה בנתיב מסעם. אך לא כל המטיילים עזבו את המקום. שוע ויצחק נשארו מאחור — וזוה הרצו

הומונו "חברים ואוהדים". כל מי שנכנס לאולם נתבקש למלא שאלון, נתמנה בו־במקום ל"ציר" בוועידה. התוצאה: כשהגיע מועד ההצבעה המכרעת, השתתפו בה גם כמה עשרות חברים מאורי־גנים של תנועות־חרות, שזכו לכרטיס־ציר, ולפחות חצי תריסר מעובדי ההסתדרות, שבאו בשליחות מפא"י לצורך דיוח. בכל זאת היה רוב של שלושה קולות להליכה לבחירות. 70 נגד 67. כדור ההחלטה הוחזר למרכז.

תשובות בעד, תשובות נגד. כא שר נסתיימה ועידת־היסוד מוזהר זו, התכנס שוב המרכז. שוב היו הדעות שקולות. ההחלטה היתה קשה. כי בעוד שהיה ברור כי הסיכויים לעבור את אחוז־הסימה קלו־שים ביותר, וכי כשולן כזה פירושו קץ הדרך הפוליטית של ראשי הקבוצה, הרי גם אי־ההליכה נשאה בחובה סכנות חמורות לעצם קיום הקבוצה בטווח ארוך. המוצא: הוטל על שמואל תמיר להחליט בעצמו כראות עיניו להודיע על כך בערב לבכירי־האסיפה במוגרב, כולל ראשי הקבוצה. כך הגיע השיא האמנותי, שלא היה נעדר הומור. האסיפה היתה מלאה, כשהקהל מור־

הנרצח

תמונתו האחרונה של יצחק ליפשיץ, שצולמה על המצדה שעתידים לפני הרצח. הוא נראה מרכיב על כתפיו את חברו וידידו הטוב עמרם לוטסינג.

את גורלם. קשה עדיין לשחזר מה בדיוק קרה באותם רגעים: אם הזוג הבחין ב־רוצחים או לא; אם ניסה להימלט מפניהם או לא; מי נורה ראשון — שוע או איציק. מכל מקום, ברור כי שני המסתתרים, שכל מבוקשם היה להסתלק במהרה מן המקום בטרם תופיע עוד קבוצת מטיילים מבין האלפים שהתרוצצו אותו יום בשטח, החליטו לא ללכת במחבואם עד שגם שוע ויצחק ייעלמו. בהיותם מזוינים ונהנים מיתרון המארב וההפתעה, החליטו לחסל את ה־זוג הבלתי־יהיר.

הרוצחים המתינו כמה דקות, עד ששדרת־המסע התרחקה מן המקום. הם ידעו כי ממר־חק של מאה מטרים אי־אפשרי, בשטח המשוך סע, לשמוע קול יריה. ואז רצחו את שוע ויצחק בדם קר. הדרך לבריחה היתה עתה פתוחה.

לפני זמן קצר נעצר אחד מהם על ידי ה־משטרה. הקצינים חיכו רק ללכידת הרוצח השני, כדי להודיע ברבים על פתרון המוש־לם של רצח מצדה.

כב מאוהדים, ממתנגדים מאורגנים (בעיקר אנשי חרות) ומסקרנים. תמיר: "לכן מתוך רגש אחריות כלפי ה־ציבור, החלטנו להשתתף בבחירות...". תמיר: "...אולם לא בבחירות אלה, אלא בבחירות בעוד ארבע שנים...". (מחיות כפיים טוערות וממושכות). כך זכו שתי העמדות הנוגדות לאותן התשובות מידי אותם האנשים. עצת תמיר: להצביע נגד מפא"י, לא חשוב בעד מי. **הקוצר: בגין.** מה יהיה עתיד ה־תנועה? על כך היו השבוע דעות שונות. דעתו של אליעזר ליבנה באוני עתונאים, מיד אחרי האסיפה: "בעוד שנתיים יעלם בן־גוריון. אז תהיה קואליציה מפא"י־חרות. העם יקום נגד שניהם ויעלה אותנו ל־שלטון!".

דעתו של הארץ: "עת שבתר שלא ללכת לבחירות, מסתכן המשטר החדש בסכנה של ניחן הדרגתי". דעתו של עסקן חרות: "כל מה שהם עשו, הם עשו בשבילנו. מי ששוכנע על־ידם, מוכרח עשוי להצביע בעד בגין, כי הוא המסמל את המלחמה נגד מפא"י".

הרכבת

ל יבור הבוחרים העובר ליד הקלפי ה' נסיונית במקום מסויים, בשעה מסוימת, הוא מקרי. לכן מתעוררת תמיד שאלה חשובה: אילו היתה ההצבעה בקלפי הנסיונית נערכת באותו מקום ביום אחר, האם היו התוצאות משתנות?

השבו ערכה החוליה פעולה מיוחדת של הקלפי הנסיונית, הרוכח כי לא יתכן שינוי קיצוני בין שתי הצבעות באותו מקום. יתכנו תנודות קלות באחוזים שכל רשימה תקבל באותו מקום בפעמים שונות, אולם בסיכומי של דבר יהיה היחס בין הקולות שקיבלו המפלגות בשתי ההצבעות הנפרדות כמעט אותו יחס.

★ ★ ★

פעמים: תוצאה שווה

ש תי הקלפיות, 7 ו'8, שנערכו הש' בוע בירושלים, הביאו לידי מסקנה זו. הקלפי הראשונה הוצבה בירושלים ביום החמישי האחרון, בין השעות 11:10 בבוקר, סמוך להצטלבות הרחובות המלך גיורג' ובן יהודה, לא רחוק מבנין הכנסת.

הקלפי השנייה הוקמה כמעט באותו מקום עצמו כעבור שלושה ימים, ביום ראשון השבוע, בין השעות 9 ו'10 בבוקר. הנהגת הראשונה בין תוצאות שתי הקלפיות התי' גלתה כבר בעת ספירת אחוז המצביעים מבין מקבלי הפתקים. גם ביום חמישי וגם ביום ראשון חולקו 400 פתקים לעוברים ושבים שעברו ליד הקלפי והתבקשו להשי' תתף בהצבעה. ביום החמישי (קלפי מספר 7) הצביעו 215 איש מתוך 400, שהם 53.6 אחוז. ביום הראשון (קלפי מספר 8) הצביעו 222 איש מתוך 400, שהם 55.5 אחוז. ואלה היו תוצאות קלפי מספר 7, שנער' כה בירושלים ביום החמישי החולף:

- ח - תנועת החרות - 70 קולות
 - 33) אחוזים);
 - א - מפא"י - 57 קולות (26.9 אחוזים);
 - ת - אחדות העבודה - 15 קולות (7 אחוזים);
 - פ - המפלגה הפרוגרסיבית - 15 קולות (7 אחוזים);
 - ב - המפלגה הדתית הלאומית - 15 קולות (7 אחוזים);
 - מ - מפ"ם - 14 קולות (6.5 אחוזים);
 - ז - פתקים לבנים - 12 (5.6 אחוזים);
 - צ - הציונים הכלליים - 7 קולות (3.3 אחוזים);
 - ד - אגודת ישראל ומפא"י - 6 קולות (2.8 אחוזים).
- נוסף על כך סימנו 3 בוחרים כי היו מצביעים בעד רשימת הפעולה השמית, אף

במדינה

רעות

קול. האדמה

מה יעשו בבחירות הקרובות הערבים הלאומיים, המתנגדים הן לקיומם של המפלגות הציוניות והן למק"י? לפני חודשיים הגישו דוברי ציבור זה בקשה להוצאת רשיון לעתון שישא את השם "אל-ארד" ("האדמה"). אילו הוציאו עתון זה, אפשר היה לקרוא בו את עמדתם. אולם הממשלה נמנעה עד כה מלאשר את הרשיון. אל-ארד טרם יצא לאור.

כך יודע הציבור רק כי קבוצת אל-ארד (הידועה גם כ"אגף הלאומי של החזית העממית הערבית") הודיעה שלא תשתתף בבחירות לכנסת - לא ברשימה עצמאית ולא בחזית עם גורמים עבריים קרובים.

על עמדתם לגבי הבחירות, הר' דיעו מנהיגי "אל-ארד" השבוע בגזיוידעת שממרו לפירפום כי "העולם הזה", והמובא להלן:

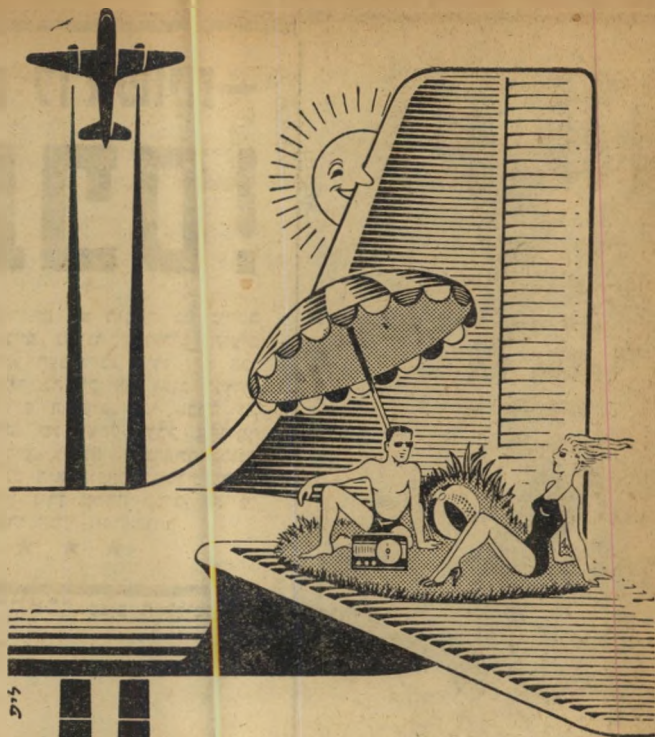
עוד לפני שישראל נולדה, ובמשך אחת עשרה שנים מאז, ניהלו האחרים להנהגת העם העברי מדיניות המבוססת על הרעיון כי ישראל היא חלק מאירופה, ושהאימפריה אלזים הור' יישאר לעולם השליט האמיתי בארצות-ערב. הם האמינו, וממשיכים ל' האמין, כי לעולם לא יקום האיחוד הערבי. מנהיגים אלה קשרו את עתיד המדינה בעתיד ההשפעה הורה במרחב. לשיא הגיעו כאשר הסכימו לקבל על עצמם את תפקיד הפתיון במבצע סיני.

שליטי ישראל לא ראו את הכוח החדש, שנגלה לעיני העולם כולו: תנועת-התחיה הערבית הגואה, המחסלת את ההשפעה הורה והבונה את עצמאותה המדינית והחברתית. הם לא ראו את מאבקה של תנועה זו, מאבק לחיים ולמוות, למען חרות הערבים ואיחודם, מן המפרץ הערבי ועד לאוקיינוס האטלנטי. מעולם לא ראו בתנועה זו אלא סכנה המאיימת על עתיד העם העברי במרחב.

שלוטון של הרפתקות. לפי דעת מערכת אל-ארד, גישה שלילית זו של מנהיגי ישראל ללאומיות הערבית ושאיפתה לאיחוד, היא הסכנה המאיימת על עתיד האומה הערבית. כי היא הדוחפת את אנשי השלוטון לסמוך על הרפתקות. אין הם מתחשבים בעובדה, כי עתיד העולם הערבי לא יוכרע, אם יפסידו הערבים קרב אחד או שניים - בעוד שההיפך יכול להיות נכון לגבי מדינת ישראל.

לכן פונה מערכת אל-ארד אל האזרח העברי מכל הזרמים והכיוונים, למען יקבל את רעיון התחיה הערבית ויפנה סופית עורף למדיניות הנוכחית של צמרת המדינה. בעוד חודשים אחדים יגש האזרח העברי אל הקלפי ויביע את דעתו, שתקבע את צורת-השלוטון בארבע השנים הקרובות. בגלל שאיפתנו העזה להביא לשלום בכל פינות המרחב, אנו פונים אליו ומבקשים ממנו לפעול למען מדיניות שתהיה מבוססת על חכמת העקרונות הבאים:

- זכות הפליטים הערבים לחזור ל' מולדתם;
 - שויון מלא לאזרח הערבי, ביטול כל חוקי ההפליה הגזעית;
 - הכרה באיחוד הערבי ככוח העצמאי הוחזי והמכריע בעולם הערבי;
 - גיטראליות חיובית בין שני הגושים העולמיים;
 - קשירת עתידה והתקדמותה של מדינת ישראל בעתידו ובהתקדמותו של המרחב כולו.
- הצבעה בעד השוט.** פניתנו זו יכו' לה להתפרש כשאיפה להגיע לכנסת. שמור' עות על כך התפרסמו בעתונות. ואכן, לפחות גוף אחד התקשר עמנו בהצעה ל' הופיע עמו בחזית משותפת בבחירות. גוף זה הציע לנו כתוכנית-מינימום את העקרונות המזוהים עם השקפות אל-ארד. לא נענינו להצעה זו. למה?
- הציבור העברי יכול לקבל את הרושם כי החלטתנו זו נוגדת את רוח הרעיון, אשר למען השגתו נשבענו להיאבק. אחדים יחשבוה כנסיה מן האחריות. רק אותם היודעים אל נכון את המצב ביישוב הערבי בארץ יבינו כי החלטתנו זו היתה פרי מחשבה מרויכת, המבוססת על סבלנות וראייה רחוקה.
- כי הצבעתם של ערבים בארץ, ובפרט הצבעתם בבחירות לכנסת, היא מהתלה ואיחלת. לרוב המכריע של בני עמנו חסר חופש הביטוי.
- תוצאות הבחירות הקודמות מעידות ש' (המשך בעמוד 8)

שיא ההנאה

טיסת חופשה!

טוס אל בית ההבראה בגליל!

פרטים והרשמה בכל סוכנויות הנסיעות ובמשרדי החוזה

ארקיע

קוי תעופה בישראל בעמ

תל-אביב רה. מזאה 2. טל. 51562-5

שה
הסס
תקבל פרס

המינוי -

קבלת
חשבונות,
נא
פרע
אותו
בהקדם.

טייל עם מלכות המים!

325

ל"י

שייט סוכות עממי

16 ימים

מ"16 עד 31 ליאוקטובר
בחברת מלכת המים ושתי פגניותיה

בא/ק "ארצה"

ל ל א דרכון והיתר-יציאה
כולל בקורים מאורגנים כי

רודוס (יון) - דוברבניק (יוגוסלביה)
- ונציה (איטליה) - קטניה (סי-
ציליה) - פיראוס - אתונה (יון).

פנה אל כל משרדי הנסיעות
בארץ, או אל מארגני השייט:

בת ל"א ביב:

גלוב שרותי נסיעות בע"מ -

רחוב הריסיני 2

דפנה טורם בע"מ -

שדרות רוטשילד 15

קוסמוטורם בע"מ -

רחוב אלנבי 109

ובמשרדי המארגנים בגל רחבי הארץ

טלפון 65748

טלפון 67950

טלפון 67828

למפא"י - ירושלים תחנת חרות

פלאח ערבי, סטודנטית צעירה, מבקר רכבת, עקרת בית ואזרח אלמוני מצביעים

ק — המפלגה הקומוניסטית — 5 קולות (2.8 אחוזים).

כמו כן קיבלה רשימת המשטר החדש, שבאותו יום כבר היה ידוע שלא תלך לבחירות לכנסת, 4 קולות (2.3 אחוזים) והפעולה השמיטת 3 קולות (1.7 אחוזים). השחאה בין שתי קלפיות אלה שנערכו ברכבת מוכיחה, כי בחתך ארצי מוסיפה מפא"י לצעוד בראש, ואילו המפלגה השניה בגולה היא חרות שמספר אחוזיה, בחתך ארצי, הוא כמחצית מספר אחוזי מפא"י. בין נוסעי הרכבת התבלטו בעיקר חברי מפא"י שנספו על ציון אות רשימתם על גבי הפתקה וסיפיו כתובות וסיסמאות שור נות. אחד שהצביע א, מצא לנחוצו ל" ציין: "אני כבר 12 שנה אוהד מפא"י וחבר". שני כתב: "למען השם, תגידו כמה כסף קיבלתם מתנועת החירות!" בכל זאת השתתף בהצבעה, הצביע אלף. בוחר אחר, שקולו נמנה בין הפתקים הלבנים, רשם על גב פתק ההצבעה שלו: "כולם גנבים!"

★ ★ ★

חרות — מחצית מפא"י

ניגוד לירושלים, המתגלה שוב כי מעוז של חרות ונכונות תורפה של מפא"י (דבר שהשחקן גם בבחירות להס" תדרות, בהן נחלה מפא"י כשלון בבירה), מראה הקלפי הכפולה ברכבת כמה עובדות יסודיות מכריעות. ראשית, סדר הרשימות: מפא"י בראש, אחריה חרות, אחריה הס"ר בניס העקרוניים — עובדה המוכיחה שוב עד כמה היו גדולים הסיכויים של גוש שהיה מעורר את אמונם של בוחרים אלה. חוץ מזה קיבלו הפעולה השמיטת והמשטר החדש בשתי קלפיות אלה ביחד 2.3% למי רות הודעתם שלא ילכו לבחירות.

עובדות אלה שופכות אור חדש על ה שאלה: מה היו הסיכויים של החזית המאוי חדת של הקבוצות האנטי-מפלגתיות, שהוצ עה עלידי הפעולה השמיטת, האומדנה של 8 עד 12 צירים שוב אינה נראית מוגזמת.

העובדה השניה: חרות מתקרבת בשתי הקלפיות ברכבת למחצית מדויקת-כמעט של קולות מפא"י. שתי הרשימות גם יחד חזקות בקלפי 9 יותר מאשר בקלפי 10, בעיקר בגלל השפעת הדתיים והסרבנים בשתי הרכבות של קלפי 10. אף שהרכבות בקו ירושלים מהוות אולי חתך ארצי פחות מדויק מן הרכבות בקו חיפה, בהן נערכו הקלפיות בשבוע הקודם, הרי נראה כי הממוצע בין קלפיות 9 ו-10 מתקרב לסיכוי הארצי.

אילו היה ממוצע זה של שתי הרכבות הירושלמיות הופך לתוצאה ארצית, היתה מפא"י מקבלת כ-38 מנדטים בכנסת הרבי עית, וחרות כ-19 מנדטים.

לניתוח הנכון של ממוצע זה, יש לקחת בחשבון כי אם הימין חזק יותר בתל-אביב ובירושלים, הרי למפא"י כוח רב יותר בחיפה ובאזורי הממשל הצבאי. השפעת הדתיים, שבגלל הימנעותם החלקית בקלפי הנוסנית טרם מורגש מלוא כוחם בתוצ אות, תוריד במידת מה את האחוז הן של מפא"י והן של חרות, אך מבלי לשנות את היחס ביניהן.

דבר זה נכון גם לגבי אחוזי אחדות העבודה ומפ"ם, אך לאלה צפויה תוספת כוח מכרעת באזורי ההתישבות העובדת, שאינה מיוצגת כראוי ברכבות בקו ירושלים. עם הסתייגויות אלה, נראה כי סיכום כל הקלפיות הנוסניות מתחיל להראות תמונה ארצית ברורה.

ההפוך מירושלים, בשעה 11.25 לפני ההצבעה.

בשתי הרכבות חולקו 350 פתקים של הקלפי הנוסנית, ומספר המצביעים היה 163 (46.5 אחוזים); הפתקים חולקו בין הרשימות השונות בסדר הבא:

א — מפא"י — 61 קולות (37.1 אחוזים);

ח — תנועת החרות — 28 קולות (17.3 אחוזים);

פתקים לבנים — 18 קולות (11 אחוזים);

צ — הציונים הכלליים — 11 קולות (6.7 אחוזים);

ב — המפלגה הדתית הלאומית — 10 קולות (6.1 אחוזים);

ת — אחדות העבודה — 9 קולות (5.5 אחוזים);

ד — אגודת ישראל ומפא"י — 9 קולות (5.5 אחוזים);

מ — מפ"ם — 7 קולות (4.3 אחוזים);

פ — המפלגה הפרוגרסיבית — 5 קולות (3.1 אחוזים);

ק — המפלגה הקומוניסטית — קול אחד (0.6 אחוזים);

האיחוד הספרדי הלאומי — קול אחד (0.6 אחוזים).

קול אחד נמסר גם לרשימת הפעולה השמיטת, שוב למרות שהיה כבר ידוע אי השתתפותה בבחירות. אחד המצביעים היה ערבי שהצביע עבור רשימה ע, רשימת מיעוטים של מפא"י. קולו נכלל בין הקר לות שקיבלה מפא"י.

★ ★ ★

"כולם גנבים"

לפי מספר 10 הכילה אף היא את קולותיהם של מצביעים משתי רכבות בדרך לירושלים, ובאה לצורך השחאה עם תוצאות הקלפי הקודמת. היא נערכה כעבור שלושה ימים, ביום הראשון, האחת רכבת תל-אביב ירושלים שיצאה ב שעה 6.54 בבוקר, והשניה, רכבת ירושלים-תל-אביב, שיצאה בשעה 11.25 בבוקר.

מתוך 340 פתקים שחולקו ברכבות אלה, הוטלו לתוך הקלפי 174 פתקים, מההמים 50.9 אחוזים מכלל מקבלי הפתקים. אלה היו תוצאות קלפי זו:

א — מפא"י — 46 קולות (26.4 אחוזים);

ח — תנועת החרות — 22 קולות (12.7 אחוזים);

פתקים לבנים — 29 קולות (16.7 אחוזים);

ב — המפלגה הדתית הלאומית — 17 קולות (9.7 אחוזים);

ת — אחדות העבודה — 13 קולות (7.4 אחוזים);

ד — אגודת ישראל ומפא"י — 11 קולות (6.3 אחוזים);

פ — המפלגה הפרוגרסיבית — 9 קולות (5.1 אחוזים);

מ — מפ"ם — 8 קולות (4.5 אחוזים);

צ — הציונים הכלליים — 7 קולות (4 אחוזים);

חרות על מספר המצביעים עבור מפא"י, אם כי חלו שינויים קלים באחוז המצביעים עבור כל רשימה. בדירוג שאר המפלגות חלו שינויים מספר בגלל אחוז המצביעים המועט עבורם, שאיפשר למספר קולות מר עט באופן יחסי לשנות את דירוגה של המפלגה בדירוג הכללי. אולם לא היתה הפתעה ניכרת, שהצביעה על קפיצה או ירידה בולטת של אחת המפלגות.

כמו בקלפיות הקודמות, כן גם בשתי קלפיות אלה, יש עניין מיוחד במה שרשמו על גבי הפתקים אלה שסירבו להצביע עבור כל מפלגה שהיא. "לא משתתף בבחירות, לא הפעם ולא בפעמים הקודמות", כתב עתונאי ידוע. "אין בשבילי מי להצביע, כולם אותה קנוניה", כתב מצביע אחר. "לא רוצה להצביע!" כתב בקיצור מצביע נוסף. ואילו מצביע אחר ציין על גבי פתקו רק שתי מילים רבות-השמעות: "לחם, עבודה!"

בירושלים אחוז הסרבנים העקרוניים קטן יחסית, קטן בהרבה מן האחוז שנתקבל בקלפיות אחרות.

★ ★ ★

ברכבת: רוב למפא"י

אם ביטאו הקלפיות 7 ו-8 את הלך הרוח במרכז ירושלים, הרי ביטאו שתי הקלפיות הבאות, מספר 9 ו-10, את דעתו של חתך ארצי. שתי קלפיות אלה נקבעו ברכבת שהילכה בקו תל-אביב-ירושלים. גם כאן הוקצבה הפסקה של שלושה ימים בין הצבעה בקלפי אחת לשניה, כדי שתהיה אפשרות להשתתף בין השתיים.

קלפי מספר 9 הכילה את פתקי-ההצבעה של הנוסעים בשתי רכבות, שהילכו ביום החמישי שעבר בקו תל-אביב-ירושלים. חצי ממצביעי של קלפי מספר 9 היו נוסעי הרכבת שיצאה ביום החמישי ב-7.55 בבוקר מתל-אביב לירושלים. החצי השני היה מורכב מנוסעי הרכבת שיצאה בכיוון

כי העתונות הודיעה עוד שבוע לפני כן כי הפעולה לא תשתתף בבחירות. בוחר אחד הצביע עבור רשימת המשטר החדש, שאז טרם היה ידוע כי לא תרוץ לבחירות. הקומוניסטים לא קיבלו אף קול אחד. תוצאותיה של קלפי מספר 8, שנערכה באותו מקום כעבור שלושה ימים, ביום הראשון, היו כדלקמן:

ח — תנועת החרות — 86 קולות (38.8 אחוזים);

א — מפא"י — 59 קולות (26.7 אחוזים);

צ — הציונים הכלליים — 14 קולות (6.3 אחוזים);

ב — המפלגה הדתית הלאומית — 13 קולות (5.8 אחוזים);

ד — אגודת ישראל ומפא"י — 11 קולות (4.9 אחוזים);

ת — אחדות העבודה — 10 קולות (4.5 אחוזים);

מ — מפ"ם — 9 קולות (4.1 אחוזים);

פ — המפלגה הפרוגרסיבית — 9 קולות (4.1 קולות);

ק — המפלגה הקומוניסטית — 5 קולות (2.2 אחוזים);

האיחוד הספרדי הלאומי — 3 קולות (1.3 אחוזים);

פתקים לבנים — 3 (1.3 אחוזים).

★ ★ ★

"כולם אותה קנוניה!"

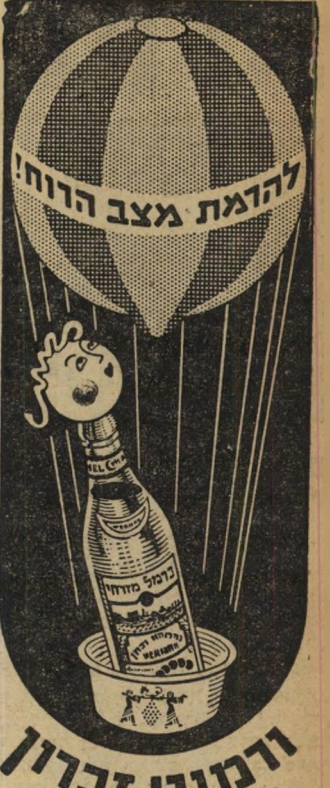
ה שוואה קצרה בין תוצאות שתי קלפיות אלה, שנערכו באותו מקום ב ירושלים בימים שונים, מעידה על כמה וכמה דברים.

קודם כל, לא חל שינוי בעובדה שבאותו מקום עולה מספר המצביעים עבור תנועת

ההצבעה בקלפי הנוסנית בקרונות הרכבת הפכה לגורס להפגת השיע מוס אצל נוסעי הרכבת. סביב ההצבעה מתעוררים תמיד ויכוחים עיר ניים, המעלים את מתח ההתעניינות בקלפי, ממריצים אף את האדישים להכניס את הפתק.

ברכבת

כרמל מזרחי

מקום ראשון לציון וזכרון יעקב

"דגאן", פינסקר 2
ת"א, 5 - 8 אחה"צ

הבחורים משתגעים אחריה...

זו לא חכמה — היא משתמשת ב-

"רויאלוויט"

"ROYALVIT" קרם פנים מוגע קמטים ושומר על עור נעורים. מכיל ג'לה רויאל, מזון מלכות הדבור

לפי ד"ר לברן, פריס.

המחיר בישראל: 4.250 ל"י

תקבל פרס

(המשך מעמוד 6)

יובעים אחוז מן הערבים הצביעו בעד שוט ודיכוי, המצליף בהם והמאיים על עתידם. ואם אחרי כל זה אפשר לומר כי חופשיים זנו להצביע כרצונם?

חבל מסביב לצוואר. כדי להתיר את זחל הקשור מסביב לצוואר עמנו, והי נוצע בעד להביע את דעתו האמיתית, ואמינים אנו שחובתנו לקרוא לבני עמנו להתלכד ולפעול במסגרת לאומית, פעולה זיגעת וממושכת שתלמד את עמנו לעמוד יתן מול סכנות ולהיאבק תוך אמונה יצדק מאבקו. אחרי ליכוד כל הערבים בתוך מסגרת זו, תהיה להשתתפותנו בבחירות נועלת אמיתית.

אל יאשים אותנו איש כי אנו באים להפריד בין שני עמי הארץ. לא נלך אלא בדרך שמטרתה ידירות עם כל הכוחות המ קומיים המעוניינים להבין את השאיפות ה צורקות של לאומיות כל העמים במרחב. כהוכחה לשאיפתנו לשתף פעולה עם כר חות מסוג זה, ניגשנו מיד עם קביעת עק רונות רעוננו אל אורי אבנרי, וביקשנו את עצתו בדבר מידת הנכונות של האזרח ה עברי לקבל את מטרותינו ולפתור את בעיות המרחב פתרון של אמת. אהדתו והתלהבותו של אורי אבנרי לעבודתנו היו הגורם שדחף אותנו למתן ולהרים את קולנו. **כבוד וגאווה.** אנו מעוניינים בשלומם של בני האומה העברית. נפעל בנאמנות ומען תפיסה המרימה על נס את גאווהם לכבודם של כל הלאומים. לעולם לא נדגול בחיי רוחה של עם אחד על חורבנו של עם אחר.

מפלגות

מהפכת המזכירים

מלבד הצ"כ (ראה להלן) גרמו המפלגות לאפתעות מעטות ברשימות מועמדיהם, ש הגושו השבוע לזעזוע הבחירות. רשימת חרות נשארה כשהיתה עד למקום ה-15 — הוא מספר הח"כים עד כה במקומות הראשונים שלאחר מכן, הנראים כסבוחים לאנשי חרות, באו אנשי מנגנון המפלגה ומוסדותיה, ונציגי עדות המזרח. עליית מוכיריה המנגנון היתה תופעה כל לית כמעט בכל המפלגות. בעוד שמזכירי חרות אברהם דורי הועמד במקום ה-17 של מפלגתו, וזה מזכיר הדתיים-הלאומיים בנימין שחור במקום בטוח במפלגתו, ומנהל מערכת הבהירות של מפא"י, יוסף אלמוגי, וזה למקום ה-18 של מפלגתו שלו. איש המנגנון גיורא יוספטל וזה למקום ה-11. רשימת מפא"י, שנערכה בידי דויד בן גוריון עצמו, שיקפה את סדרה הסיבות של איש מפא"י בחצר בגוריון ברגע זה, כשם שסדר המנהיגים הסובייטיים במיסדרים על גג קבר לנין, היה משקף את דיורג אנשיהחצר בימי סטאלין. ביגיי לא הת חשב בלוח נוקשה של מפתח מוסדי, דירג כל איש לפי ראות עיניו.

פצצת הס.ס.

"טוב לי פה ואני מבסוט!" אמר לפני שנה וחצי טירון בן 22, משופם ואתלטי, בשעה שצוטא לצליל לחדור אליו במחנה צה"ל (העולם הזה 1063). לא היה זה טירון רגיל. גיוסו של הסוראי משה נסים היה או סנסציה ארצית.

כי משה הצעיר, בנו השלישי של הרב יצחק רחמים נסים (64), גויס במפתיע, למרות שהיה בידו פנקס-התייצבות שנתן לו דחיה לחצי שנה כבחוריישיבה. סיבת הגיוס: "ברוגז" פוליטי בין שריהבסחון לבין הראש"ל. לפתע נוכר ביגיי בעובדה אותה גילה העולם הזה (972) לראשונה שנה וחצי לפני כן: שאיש מבין בניו ובנותיו של הרב לא מצא לנחון לשרת בצה"ל.

משה הצעיר, הפיקח שבין ילדי נסים, שכיהן כשרהתעמולה וכמנסח-נאומיו של אביו, לא עירער על הגיוס. הסיבה: של טונות הבסחון יכלו לטעון כי כמעט מעולם לא ביקר בישיבה בה היה רשום. הוא הת גייס, נבדק אצל רופא שנתן לו סוג בריאות לקוי, קיבל על עצמו תפקיד דתי. השבוע נסחבר לפתע כי החייל משה נסים לא יכלה את השנה הבאה בצבא. הוא עומד להיבחר לכנסת, להיות חברה הצעיר ביותר.

דרוש: עיראקי. שרשי הפרשה נער צים עוד בימי פרשת הגיוס. בין העתונים שכתבו דברים בלתי-אוהדים על בן הרב היה הבוקר. הראש"ל הזמין אליו את ראשי הצ"כ, פרץ ברנשטיין ויוסף ספיר, כדי לשכנעם לשנות את עמדת עתונם. כך נוצר המגע הראשון שהבשיל את פירותיו השבוע.

במדניה

כאשר החלו ראשי הצ"כ לחשוב על ה בחירות המתקרבות, פנו אל נסים, שאלו לעצתו על האפשרות להכניס רב לרשימתם. הם רצו לתפוס שני ציפורים במכה אחת: לחזק את היסוד הספרדי ברשימתם, כדי להתחרות בכוח-המשיכה של חרות כלפי עדות המזרח.

לחזק את היסוד הדתי, כדי ללכוד ברוחים אורחיים מן הרשימות הדתיות. העמדה הדתית הבולטת של ראש עירית תל-אביב, חיים לבנון, הוכיחה כי הדבר כדאי.

"בני הקטון". הרב נענה לבקשתם. הוא הבטיח להמליץ על בן-אדם מתאים. ה מועמד שנראה אז סביר ביותר: איש בנן מוכנת, שלמה מאיר נח.

אולם ברגע האחרון היתה לרב הפתעה. **"האיש המקובל עלי הוא בני,"** אמר בנועם מזרחי. הצ"כ לא נבהלו. היה ברור להם כי הרב מתכוון לבנו הבכור, בניה, מזכירו המדעי של נשיא המדינה. מכיוון שהופעת בנו של הרב ברשימה היתה מתפרשת בהכ רח כגיבוי בלתי-רשמי של הרב עצמו, הסכימו הצ"כ בראשון.

אולם לצ"כ חיכתה הפתעה שניה. הרב החל מדבר על "בני הקטון". ראשי הצ"כ נפגשו עם הבן, נתרשמו לטובה מפעקותו ומרצינותו. הם הבינו מיד כי בעזרת בן הרב יגרמו לסנסציה לאומית, ימשכו ענין ציבורי לרשימתם ואף יעוררו רושם חיובי בחוגים דתיים ועיראקיים.

לכן התחייבו לשים את משה נסים במקום השביעי ברשימתם — מקום הנראה בטוח גם לפסימיים. ההבטחות שניתנו לראש"ל, ביחס לעמדת הצ"כ בכנסת בעניני דת, לא התפרסמו בצורה מוסמכת.

טריקת הדלת. אם קיח ספיר-סרלין (בפי יריביהם: הס.ס.) לעורר סנסציה, צדקו.

ח"כ-צעיר נסים בשקט, אבל לא בבר

התדהמה הגדולה ביותר היתה במפלגתם שלהם. הנרגזים ביותר: נציגי הספרדים במפלגה. שירדו למקום רחוק, ונציגי ה צעירים, אברהם כץ, שירד למקום ה-14, הנראה מפוקפק מאד גם בעיני אופטימיים. אפילו בכנסת הנוכחית מחזיקים הצ"כ רק ב-13 כסאות.

הקרב המכריע נערך בועדת-המינויים, ש שמעה על כלה העניין רק ביום הרביעי ה אחרון, נדרשה להחליט בו במקום. הבעי נגדים טענו כי משה היה משתמש, ירחיק אוהדים צעירים. תשובתו הנרגשת של ספיר: אם לא גויס משה לא היתה זאת אשמתו, אלא אשמת לשכת-הגיוס.

נציג הדתיים, אהרון שאלתיאל, טרק את הדלת. מבין שמונה הנותרים, הצביעו 7 בעד. המתנגד היחיד: אריאל וינשטיין, איש הוצר, נציג הצעירים.

הצעירים נאחזו בנשק אחרון. ניסו לכנס את הועד הפועל של המפלגה. אולם בקשם נתקלה בסירוב היושב-ראש. קטנון המפלגה אינו מפרס כמה תחומות דרושות לכינוס הועד. היושב-ראש: יוסף סרלין.

"זאת היתה שחיפה!" גם בלי בן הרב היתה רשימת המועמדים של הצ"כ חדשנית למדי. "זאת היתה שחיפה!" נאנח עסקן אחד.

ארבעה ח"כים התפרסו מרצון-כדי לח

זור לעסקיהם. שנים גורשו בכוח: הח"כים שושנה פרסיק ושמה בבה, ששניהם הצ טיינו בועדות הכנסת, אך הוזיחו את ה עבודה במפלגה.

"אני הולך לכנסת!"

מי הוא משה נסים, בן הרב הראשי שהפך השבוע למרכז של סנסציה לאומית (ראה לעיל)? מה דעותיו? מה נימוקיו?

בביתו המהודר בירושלים, כש הוא לובש עדיין את סרטי סמל חילה-אוויר על מרי צה"ל ומדבר בסלנג שוטף, סיפר השבוע המר עמר-לכנסת משה נסים (24), לי כתב "העולם הזה":

אני לא גאון ואין בי שום דבר מיוחד. נולדתי לפני 24 שנים בירושלים. זאת אומרת בירושלים שתיכון ותיכונה. כמו הר בה אחרים הלכתי לבית-הספר העממי ול גימנסיה, והציון הממוצע שלי באמת היה טוב. טוב — אבל לא יותר מזה.

אחר כך המשכתי ללמוד בישיבה ובאו גיברסיטה העברית. למדתי שם משפטים. ואם אני אוכה עוד פעם ללמוד, אלה מחות ביחסים בינלאומיים. בזה נשקף לי עתיד רציני.

התפרסמתי כבר לפני הרבה זמן, כשדויד בן-גוריון האשים את אבא שלי, שהוא כבוד הרב נסים, שבניו אינם הולכים לשרת בצה"ל. זה נכון. שכל אחי לא היו בצבא. אבל כשבן-גוריון אמר את זה בכנסת כבר הייתי בבסיס טירונים, וזאת לא הזכיר. גייסו אותי איך שהתחילו במשרד-הבסחון לחרת בפרישה.

הצלתי את "העולם הזה". אני מוכן לגלות שאני נמצא בחיל-אוויר. אפשר לדעת את זה לפי המדים שלי. אולם לא אומר במה אני עובד שם, ולא חשוב בכלל אם אני עובד ברבנות הצבאית או לא. כל חיל זה חיל.

אבל בתקופת שירותי בצבא היצלתי את העולם הזה מצרות רבות, אולי אפילו מ סטיות העתון. כי כשהייתי בטירונות מ אלי אחד הכתבים וניסה לשוחח אתי על כל מה שאמר בן-גוריון בכנסת בקשר אלי, הצלחתי להשתמש מלענות על השאלות שלו, ואם הוא גבר הוא יודה שאני התחמקתי ממנו גם כן כגבר. אחר כך נתגלה שנכנס למחנה בלי רשות, בעזרת איזה קצין. אילו רציתי, יכולתי לעשות לו צרות, אולם החלטתי לטשטש את הענין.

יש למשפחתי צרות רבות עם העולם הזה, אולם אנחנו לא כועסים בכלל. ביקורת זה דבר טוב. אף על פי שאני חושש מסילוף דברי בהעולם הזה, אני נותן לעתון הזה הזדמנות להוכיח את עצמו, ומקצה לשמור על יחסים ידידותיים אתו בתקופת כהונתי בכנסת.

שם או שמיטוב? זוהי הרגשה קצת מוזרה להרגיש שהולכים לכנסת, ביחוד ב מקרה כמו שלי. אבל צריך להבין אותי ולדעת מה קרה כאן.

לפני חצי שנה בערך התחילו הציונים הכלליים להתעניין בי. איך? באמת שאני לא יודע. אולי משהו רמז לח"כ ספיר שאני שדה משהו. או אולי שהם סתם שמעו עלי. אני חושב שאדם יכול להתבלט, אפילו כשהוא נמצא בצבא. יתכן שאני התבלטתי בצה"ל, והם שמעו על כך.

בכל אופן, ספיר לא מיהר לפנות אלי. הוא בדק את הענין, קיבל עלי חתחת-דעת רבות. רק כשהוא השתכנע שאני ראוי לכל זה, הוא הזמין אותי לפגישה את.

אני יודע שפירשו את זה בקשר לאבא שלי. אבל אסור להאמין לזה, כי ספיר וסרלין בחרו אותי בגלל האופי והתכונות שלי, ולא בגלל זה שאבי הוא הראשון לציון. גם הם בעצמם אמרו לי כך, אפשר לשאול אותם.

ספיר התקשר אתי לפני חודשים ולא מצא אותי בבית. הוא השאיר קדועה, וכ עבור זמן קצר התקשרתי אליו וקבענו פגי שה במקום שקט — בבית-קפה ברמת גן. זה לא נכון שהפגישה היתה סודית, באיזה בר חשך חסודלילה, או משהו כזה.

בהתחלה סירבתי להצטרף של ספיר, וכל מה שעשיתי היה כמו מנקה על הדפוס. פוליטיות שלי, כשנפרדנו קבענו עוד פגישה וספיר הציע לי לשקול את הענין שנית.

אני רוצה להדגיש, שכל אף היותי בצבא, מנותק כאלו מחיי ציבור, אני מכיר את האווירה העכורה בחוץ. מטעם זה חשבתי (המשך בעמוד 12)

יהודיות מזרחי הוכתרה לפני שנה כמלכת המים הראשונה של ישראל. הכתרתה נעשתה בטקס אינטימי וצנוע בגני מלון "רמתי אביב". אולם תוך שנה אחת בלי כד הפך טקס בחירת מלכת-המים ממאורע צנוע, שלא רבים ידעו מה בא לבטא בדיוק, למפעל שי שמו נישא במי כל ההתעניינות בו רבה. כמידה רבה תרמה לכך מלכת-המים הראשונה, שידעה לייצג בשנת כהונתה בכבוד את הצד הרענן והנאה, את יפי העליונים של הנוער הישראלי. טקס בחירת "מלכת המים 1959", שנערך בשבוע החולף באמפיטיאטר רון ברמת-גן, הפך למאורע המוני ולנושא התעניינות מרכזי. עדות לכך היה גם זרם המתנות למלכת המים, שזרם באופן ספונטאני מצד הטובים והמעולים שבבתי העסק הישראליים. מלבד נסיעות בשליחות של רצון טוב לארצות הים התיכון, זכתה המלכה לטיוול שיט בחג הסוכות יחד עם סגנוני תיה, ולמתנות מצד בתרעסק כמו חנות התכשיטים "טופו", מלון הי אופנה של האחיות אנגלנדר, מלון הנעליים "חביב" וסלון הנעליים "בני", בית האופנה של "מדים" וחנות החלבשה של "איוניר", מלון הכובעים והעדיים של צילי כינר ובית החרושת לבגדיים "גוטקס", בית החרושת לשוקולד "ליבר" וחנות הפרחים "תמי".

הצביעו - והחילת מחל-אביב הוכתרה בטקס חגיגי בכתר

אלף איש זיהו בינדר

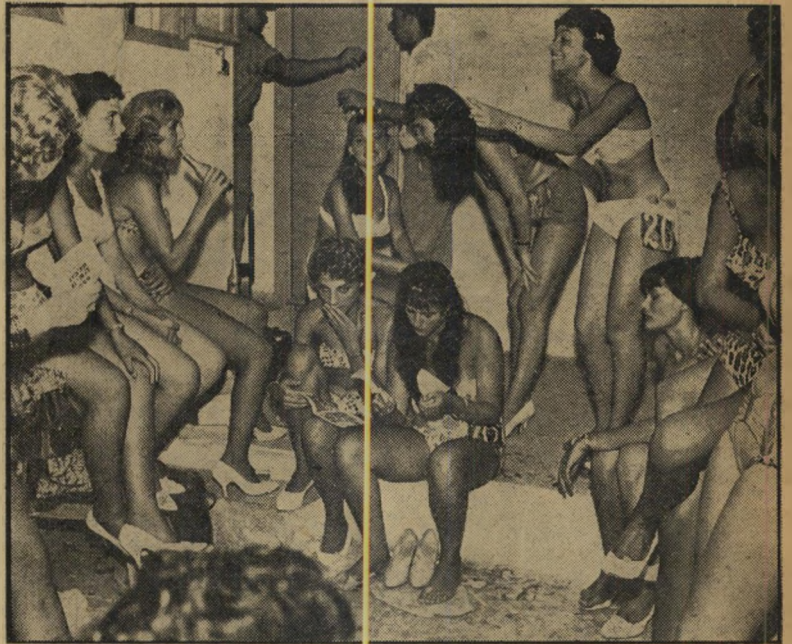
מלכת המים

למלכת המים נבחרה עליזה גרוס, חיפאית בת 19, סטודנטית בבית-הספר הגבוה למשפט וכלכלה, הרוצה להתמחות בשפות כדי לשמש מתורגמנית. עליזה (משמאל, בתמונה למעלה) מציגה נהדרת של אם ממוצא תימני ואב מצולי גרמניה, זכתה ב־14 אחוזים מכלל הקולות. כסגנית שניה נבחרה בתיה בנדיקט (עומדת מימין, בתמונה למעלה), בת 17, ילידת רומניה, תלמידת החוג הורמטי של הביספה, שי קיבלה למעלה מעשרה אחוזים מקולות הבוחרים. כנסיכת חיפה נבחרה לילי סוזאנה (כורעת מימין, בתמונה למעלה). בת 17, זבנית ילידת מרוקו, תושבת העיר הי-תחתית בחיפה. בתואר נסיכת תל-אביב זכתה רבקה סיסו (כורעת משמאל). בת 18, מטפלת בילדים, ילידת ספרד, ואילו כנסיכת המים של ירושלים נבחרה ליביה גלטיאנו (תמונה בעמוד הבא). דוגמנית בת 18, ילידת רומניה ורק דנית באלט ירושלמית, שנבחרה השנה גם כנערת אקסו.

בחדר הקטן מתחת לבמת האמפיטיאטרון ברמת-גן היו מסודרות בשורה ארוכה 20 קופסאות. כל קופסא נשאה עליה מספר אחד, כמספר המועמדות הסופיות שהשתתפו בתחרות מלכת המים 1959. במשך 45 דקות מיינו המישה שופטים, שנבחרו מבין הקהל, קרוב לאלף פתקים. היו אלה כרטיסי הכניסה לנשף הבחירה, שעל גביהם רשמו בעליהם בתום הנשף את מספר המועמדת בה בחרו. בשעה אחת אחר חצות של יום המישי שעבר סיכמו השופטים את התוצאות. לא היה ספק מי היא בחירת הקהל. הקהל הרב, בתוכו אישי ציבור כסגן-ראש-עיריית רמת-גן, שלום זיסמן, ובמאי הסרטים הצרפתי האורח, כריסטיאן ז'אק, שבא לנשף בלחיות מלוויו, בחר ברוב קולות מכריע בזיהו בינדר (בתמונה מימין). חיילת בת 18 בחיל השריון, גרפיקאית ודוגמנית במקצועה האזרחי, כמלכת המים לשנת 1959. היא קיבלה 29.5 אחוזים מכלל קולות הבוחרים. כסגנית ראשונה

הקהל ראה אותן על הבמה — שורה ארוכה של 20 נערות יפהפיות וזוהרות, בבושות בבגדיייהן, מוארות בשלל זרקורים, וחייכות אל מול מצלמות הקולנוע והטל-

ביזה, משליכות בחיניויות פרחים למעריציהן ברדתן במדרגות האמפיתיאטרון הרמת' גני. כל אחת מהן חסובת גוף ויפת'פנים. כל אחת מנסה להבליט את התכונות האי-שיות האפייניות לה. כל אחת מנסה לפלס דרך אל לב קהל הנוכחים — שהיה במקרה זה גם קהל השופטים, מי באמצעות ריקוד באלט לפי מנגינת אגס הברבורים של צ'יי-קובסקי, ומי בהשמעת שיר'עם רוסי' בחן בלתי'מקצועי — שהעיד על ארץ' הולדתה. על הבמה הן היו קלילות, רעננות, תוס' סות בעלומיהן. אולם מאחורי הקלעים, רחור' קות מעיניו הבוחניות של הקהל, שרר מתח עצום. בשני חדרי ההלבשה של האמפיתיאטרון ברמת'גן, שררו חום וצפיפות. 20 ה' מועמדות הסופיות התרכזו שם כבר שעה ארוכה לפני שנפתחו הדלתות לקהל. את הרגעים האחרונים שלפני הופעתן בפני ה' קהל, שלרובן היתה זו ההופעה הראשונה בחייהן על במה ולעיני קהל כה רב, הן בילו בהכנות האחרונות. צוות מאפרות מאור' מן, בהדרכתה של הקוסמטיקאית עליזה עז' לש, הוסיף את קוי הצבע האחרונים על פניהן כדי שלא תיראנה חיוורות מדי באור הזרקורים.

עם כמה מהמועמדות היה על המאפרות לנהל מאבק ממושך. „בחיים שלי עיד לא נגעתי בצבע“, התגוננה אחת המועמדות, תל' מית גימנסיה בת 16, שהיתה סבורה כי האיפור יפגע ברעננותה הטבעית. היה צורך בהסברים ארוכים כדי לשכנעה שלא איפור יאבדו תוי פניה היפים באור המסנדר.

לא פחות קשה היתה עבודתן של הספ' ריות בהנהלתה של הספרית המומחית דורה. כל אחת מהבנות דאגה לכל תלתל בשערה, לברק שערותיה ולקישוט בצורת פרחים או עזי נוצץ, שיקבע בתוכן. אחת המועמדות

שיא המתח בחדרי'ההלבשה של האמפיתיאטרון ברמת'גן עברו על המועמ' דות לתואר הנכסף ר'עי התרגשות ארוכים, לפני שכל אחת מהן עלתה לבדה על הבמה, לראיון האישי עם המנחה גרש'ן גרא, שנערך בפני קהל האלפים. רבות מהמועמדות הספיות בחרו ללוות את הראיון על הבמה בתצוגה אישית קצרה, כמו ריקוד, שיר קצר, קטע הקראה. קטעים חובבניים אלה הוסיפו גון של עליצות להופעתן.

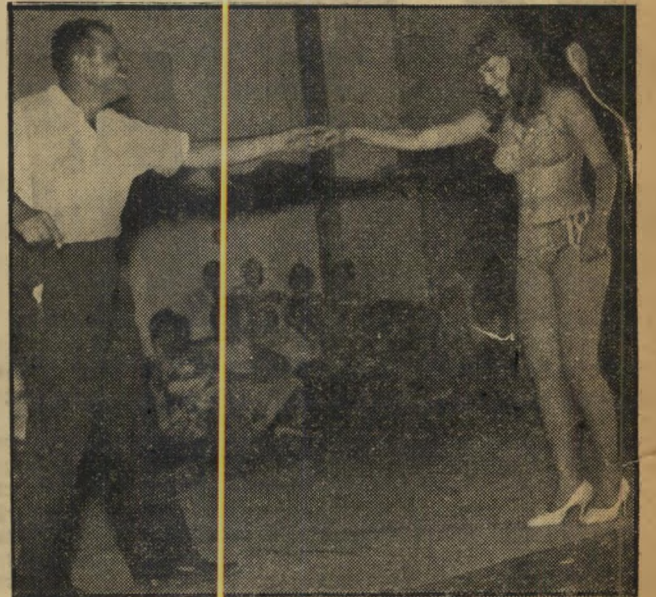
הרגע המכ

מועמדות מלכת המין עברה, ובתוכן יהוד (שמאל) ישבו במקומות כבוד על הבמה, צפו בעיניים בוחנות

הכנה לקרב דורה לוי (מספלת משמאל בשערותיה של בתיה בנדיקט), בעלת סלון דורה המפורסם לתסרוקות נשים, ברחוב בר' יהודה 100, סידרה לכל אחת מן המועמדות תסרוקות חדישה שתהלוס במיוחד את פניה.

אייפור עליזה עולש, הקוסמטי' קאית הידועה, הקדישה לכל מועמדת טיפול אישי לקראת הבמה.

הקלפי צוותות מיוחדים עברו בין קהל הצופים, עם קלפיו לתוכן שילשלו הבוחרים את הפתקים הממוספרים, ע כל אחד ואחד את מספר המועמדת בה בחר. לרבים היתה הבחירה

באלט ליביה גלטיאנו, שנבחרה כ' נסיכת ירושלים, כבשה את לב הקהל בהצגת רקוד באלט קצרה וקולעת.

מלכת הרוקנירול המנחה ג'ש'ן גרא (שמאל), שניי הל את הראיונות האישיים עם המועמדות, משכנע את מרים אשכנזי להזגים ריקוד רוקנירול על הבמה.

ייע-דקות ספורות לפני הצבעת הקהל

מנחה, הצייר והגרפיקאי גרשון גרא, ראיון בלבביות את אחת מחברותיהן ושיכנע אותה להציג על הבמה את אחת מחובבותיה, עסקו שאר המועמדות בחדרי ההלבשה ב"חשבוניותיהן האישיים. חלקן לא יכול היה לעמוד במתח, התגנב אל הבמה מאחורי ה"תזמורת, כדי לצפות בהופעת חברותיהן. חלקן ניסו למצוא פינה להתבודד בה, לשיאן אויר ולהתגבר על ההתרגשות שלפני ההופעה. מועמדות אחרות ניסו להפיג את המתח בצחק שובבני בחבורה. רק אחת או שתיים נעזרו בסיגריה, ואחת המועמדות ביקשה אף להביא לה כוסית קטנה של ברנדי, להפגת המתח.

למרות שלכאורה התחרו ביניהן כולן, ניסתה כל אחת במיטב יכולתה לעזור ל"רעותה. כל אחת מהן הייתה טיפוס בפני עצמו. היתה שם זו שנראתה כלידי מושלמת לכל דבר, מאופקת ואצילית, בעלת גימוסים. היתה שם צברית חסרת מעצורים, שעמדה שבוע אחר התחרות להצטרף אל בעלה בקנדה. היתה שם תלמידת הגימנסיה האנגלית ביפו, מקסימה בהתנהגותה הילדותית התמימה והטבעית, והיתה הרקדנית המקצועית שאינה חוששת עוד מפני הקהל.

★ ★ ★ הבחירה הכפולה

אז, ברגעים המתוחים ביותר, בעת ש"ועדת המונים שנבחרה מתוך הקהל, ישבה בחדר סמוך ומנתה את פתקי ההצביעה של כל מועמדת, שעה שגם קהל הצופים שישב רחוק אל מקומותיו באמפיתיאטרון, ציפה במתיחות לתוצאות בחירתו בשיטת ה"בחירות המיוחדת, השיטה היחידה המבטיחה שיפוט בלתי משוחד בין 20 המועמדות — נעשה ניסיון מיוחד לערוך משאל בין המועמדות בקשר לתוצאות הבחירה.

7 מהבנות, כשליש ממספר המועמדות ה"סופיות, הצביעו בעד מועמדת מספר 8. במקום השני בבחירת הבנות עצמן צעדה מועמדת מספר 13. לא עברו רגעים רבים ונודעה גם תוצאת בחירתו של הקהל.

לשש מתוך 20 המועמדות שהתרכזו בחדר ההלבשה נאמר כי עליהן להתכונן לעלות על הבמה. אותו רגע היה רגע של משבר ל-14 האחרות, שידעו כי לא נבחרו בין שש הנבחרות שכללו את המלכה, את סגניתה ונסיכות הערים. השש שנארו מתוך חות. הן ידעו כי זכו בתואר, אולם לא ידעו איזה הוא. ראשונה נקראה אל הבמה ליביה גליטיאנו, נסיכת המים של ירושלים, ואחר ריה נסיכות חיפה ותל-אביב, והסגנית ה"שניה של המלכה.

אחרונות שנארו רק שתיים, מועמדות מספר 8 ו-13. כי בחירת הקהל היתה בדיוק כמו בחירת המועמדות עצמן. עלייה גרוס, החיפאית האצילה, מועמדת מספר 13, נבחרה לסגנית הראשונה, ואילו למלכת המים נבחרה מועמדת מספר 8 — זיוה בינדר.

אף הביאה עמה כתר קטן לקישוט שערו. תיה. חברותיה לא ראו זאת בעין רעה, ביקו שו מהמארגנים להתיר לה את ההופעה ב"כתר כדי שלא תרגיש את עצמה מקופחת.

★ ★ ★ האמא ניסתה בכוח

אולם גם בסערת ההכנות וההתרגשות שלפני ההופעה, אפשר היה להרגיש כי מתח העצום מבעד לעיניהן של המועמדות. כל אחת מהן בחנה את חברתה בשבע עיניים, מכף רגל ועד ראש, ניסתה לתאר ב"ליבה: מה יש בה שאין בי? כל אחת ניסתה להעריך את סיכוייה. היתה זו מלאכה קשה עד מאוד. כי בין 20 המועמדות הסופיות היו למעלה מחצי שאפשר היה להעמידן ב"דרגה אחת, זו בצד זו, כיפהפיות מושלמות ללא כל חסרון.

20 הנערות שגילן הממוצע היה 18 (המבוגרת ביותר בת 22, הצעירה ביותר בת 16), היוו חתר נאמן מכל הבחינות של בנות הנוער הישראליות. למרות גילן הצעיר יחסית, היו 4 מהן נשואות והשאר רחוקות. 2 היו בעלות השכלה אקדמאית חלקית, 15 בעלות השכלה תיכונית (ביניהן אחת שסיימה מ"רשה לחינוך גופני), ו-3 בעלות השכלה עממית. היו ביניהן דוגמניות בעלות נסיון, שהופיעו בתצוגות אופנה שונות, ונערות גימנסיה שטרם ביקרו עדיין בתצוגת אופנה. היו ביניהן סקירה ממשרד-האוצר בירושלים, וזכנית של חנות הלבשה בתל-אביב, תלמידה של האקדמיה למוסיקה בצד עור זרת-בית, סטודנטית לרפואה בצד רקדנית מלהקות מורחיות.

12 מתוך 20 המועמדות היו בנות הארץ ו-8 בנות חוץ-לארץ, מהן: 2 בנות רומניה, 2 בנות ספרד, אחת בת מארוק, אחת מ"רוסיה, אחת בת מצריים ואחת בת פולין. מבין העולות עלו 2 לפני 10 שנים, 3 לפני 9 שנים, אחת עלתה לפני חמש שנים מ"מארוק, ושתיים באו ארצה רק לפני שני תיים, ממצרים ומפולין.

ברגע האחרון לפני פתיחת התחרות התייצבה לתחרות קיבוצניקית מאחת הקבוצות של איחוד הקיבוצים והקבוצות, אלא שהיא איחרה את שעת האפס של סגירת רשימת המועמדות. ביום התחרות עצמה, כ-5 שעות לפני פתיחת הסקס, הופיעה במשרדי המועמדות אחת מהן, נסיכת חיפה-התואר, ניס תה להכניס אותה כמעט בכוח לרשימת ה"מועמדות הסופיות. הסבירה האם שהתחננה לשותף את בתה בתחרות: הבת נוסעת ב"עוד שנה לאמריקה לביקור, היא בטוחה ש"תזכה בתואר ולכן היא רוצה שבתה תיסע לאמריקה בתור מלכת המים.

★ ★ ★ ברנדי וסיגריה

בן, שעה שעל הבמה שיעשעה רביעיית מועדון התיאטרון את הקהל, וכשה

המלכה מתכפרת-חחי המלכה! יהודית מורחית, מלכת המים 1958, מכתירה בכתר המפואר מתוצרת טופו את זיוה בינדר, שזכתה בתואר מלכת המים 1959.

במדינה

(המשך מעמוד 8)

שאנשים שונים — ביניהם אליהו אלישר, דוד סיטון ושמואל שמיר — חברי הציונים הכלליים שעושים לי עכשיו צרות, יתנגדו של אבי, שימשוך קולות של ספרדים-דתיים. מיהו גדול הסופרים? ח"כ יוסף ספיר המשיך להציע לי את הפיתוי הגדול להיות חבר-כנסת. הוא שלל את כל הנימוק קים שלי. החלטתי שאני לא יכול להחליט לבדי בשאלה זו.

פניתי לאישים שונים, ביניהם רבנים ודיינים, ושאלתי מה דעתם שאלך ברשימת הציונים-הכלליים לכנסת. אין לי אפשרות למסור את שמותיהם, אולם כולם אנשים רציניים. בין השאר פניתי אל גדול הסופרים העבריים בארץ. גם הוא נתן את דעתו החיובית בקשר לכך. הוא באמת איש חשוב. אני לא אומר את שמו. לכל אחד יש בכלל דעה אחרת מיהו גדול הסופרים. אם מישו חושב שזה הסופר ש"י עגנון, הוא רשאי לכתוב את זה. לי אין כל התנגדות.

בכל אופן הדעה היתה כמעט אחידה, רק אחד התנגד. אולם בזה לא נגמרו הדיסוסים שלי. לקחתי את עצמי בדיים לכמה ימים, כדי לחשוב. אמרתי לעצמי: האם אני כבר מספיק מבוגר? האם אני אחראי? האם אני יכול בכלל לענות בעצמי על שאלות אלו? החלטתי — כן, רק אז התחלתי במשאומתן עם הציונים-הכלליים. הצבתי להם כמה תנאים כדי להיות בטיח שהם לא יסדרו אותי אחר-כך. סוף-סוף איני צריך למשוך עכורס קולות, ואחר-כך להיות ח"כ של מפלגה בלתי-דתית. התנאים היו יסודיים: טיפוח ערכי היהדות בבתי הספר הממלכתיים, ולא רק תודעה יהודית. חוץ מזה דרשתי שהם יתנגדו להפעלת כל תחבורה ציבורית בשבת, יהיו בעד ביטול הנתיבות הרישום, וישאירו את הנישואים והגירושים בידי הרבנות. זה הרבה זה?

כנסת או קרן פנסיה? היה לי כמובן ענין גם עם אבא שלי, והוא התנגד להליכתי ולכנסת, העדיף שאמשיך ללמוד. אולם הוא החליט לא להפריע לי.

עכשיו באים ראשי המפלגה הדתית-לאר מית ועושים לי חור בראש, וח"כ יצחק רפאל אמר אפילו שזה נגד רצון אבי. נכון, אבי התנגד להליכתי לכנסת בכלל, אבל לא בגלל הקשר עם הציונים-הכלליים.

בכלל, הם רצו לפנות אלי לפני כמה זמן שאלך אתם, אולם התמהמהו. בינתיים ה' ציונים-הכלליים פנו אלי. אז בגלל זה אני פתאום פסול?

אני רוצה להרגיע את כל אלה שטוענים שאיני חבר המפלגה. עכשיו אני כבר חבר המפלגה, ובאיוזה מקום נאמר שההליכה לי כנסת נבעת לפי החתק במפלגה? מה, הלי כה לכנסת זה כמו קרן פנסיה? עכשיו אני עומד להשתחרר בהתאם לחוק מן הצבא. אחרי תום כהונתי אחזיר את הימים המגיעים ממני. אולם אני רוצה למסור הצהרה ממש חגיגית: למרות כל מה שבן-גוריון אמר בזמנו על משפחתי בקשר לאי-הליכה לצבא, ולמרות שאני חיסלתי את הפרשה ולא אכעס עלי כשנהיה יחד חברי אותה הכנסת, אני אלך בחקופת שירותי בכנסת לשרת גם בצבא, כמו כל אזרח אחר. אני לא אשתמש בחוק הפוסט אותי מחובה זו. זוהי התחייבות מצדי.

תזכיר

חיה בע"מ

עזירות חושיםטאן שימשו השבוע נושא לדו"ח בן 75 עמודים של מבקר המדינה. בביקורת מקיפה, המאשרת נקודה ונקודה את האשמות העולם הזה נגד ה' חושים (העולם הזה 919 והלאה). קובע המבקר בין השאר: העיריה נתנה הקלות בניה לקבלנים, בניגוד לתוכנית-הבניה ה' קבועות, תמורת סכומים ניכרים שנתרמו לקרנות מיוחדות; פקידים-עיריה מיוחסים נהנו מייבוא מכונות למטרות פרטיות, ללא תשלום המסים הכבדים המוטלים על אזרחי המדינה; שולמו פיצויים שלא בחוק ל' פועלים; העיסקה המפוקפקת של המדחנים הסתכמה בהפסד... דו"ח בן-ההרש יעמוד בראש רשימה של עולי צפון-אפריקה, כפי שהודיעה מראש תצפית העולם הזה (1144). זוהי תוצאה ישירה של הצעת הפעולה השמית להעמיד את בן-ההרש ב' ראש חזית בלתי-תלויה, להבטיח בצורה זו את שיחורו מן הכלא... קריעת שטחים מתחום עיריית נתניה, אשר פ' טיה פורסמו לראשונה מעל דפי העולם הזה (1143), תעוכב לעת-עתה. הפירסום בהעולם הזה עורר גל מחאות בין תושבי העיר, גרם להודעת שריהפנים שיעיין מחדש בהחלטתו.

דרך צלחה

מזרזני גומא יר, ששמש הולך לפניהם, מיוצאים עתה מעבר לים וכובשים את שווקי אירופה.

מזרזני גומא ור המיוצרים מקצף גומי, לא טקס" טהור מוכיחים שוב ושוב את איכותם המעולה.

גומא יר

כל אחד נועדיף-גומא יר ולו תחליף

בארץ או בחוץ-לארץ

משתמשת הנשים לשביעת רצון בטקסטיל שמפו. לכבי כח צמר, משי וכל האריגים העדינים. השתמשי גם את בקצף הרך ללא אלקלי של

תוצרת נקה תוצרת איכות המפיצים היחידים: חב' נורית בע"מ

חופיע גליון מס' 21 של

גפד

היחון המצויר לבידור והומור

★

דו"ח מיוחד: מאיפה בא הריח?

★

כל המדורים הקבועים עשרות קריקטורות

★

64 עמודים • 500 פרוטה

שיא הנעל בישראל

אלנבי 74, תל-אביב

בגלל שיפורים בחנות מכירה גדולה

הנחה גדולה בכל סוגי נעליים. גם נעלי חורף.

ה איש הגדול ירד לחדר-ההמתנה של מלון זן. שחרחר, רזה, מסורק למשעי, במכנסיים-ארוכים-חולצה-פרומה-וסנדלים. זהו כריסטיאן ז'אק של אילו כולם חיו כמותה. ב.ב. יוצאת למלחמה, החוק הוא חוק ומר טין קארול; הבמאי מפאריס, ג'ורג' בור אנוס-אירס ואולפני ההסרטה בהרצליה.

תוכניתו המיידית: סיור חטוף ביפו, לר אות מקומות מעניינים העלולים לשמש רקע לצילומי סרטו הבא: קילומטר 95 הישראלי. אפשר להצטרף? "למה לא? נשמח מאד..." בחוץ ממתנה המונית, גם הנהג, ותס-ריטאי שבא מפאריס; ואיחאן לנגיל שבא מ' יוגוסלביה דרך אולפני ההסרטה בהרצליה והמשמש כעוזרו של הבמאי הגדול; ומתי רז, פחות-אזיותר כנ"ל וסיראר הצלם שגם הוא בא מפאריס. טיטי לידיו. המונית נוסעת. אבל לא מפריזים. 100 מטר, ונעצרים.

הנהג: אני מבין שאתם מדברים צרפתית, אז אני אסביר לכם בצרפתית. שמי אלי. כולם: אנשנטה (תרגום בגוף הסרט: נעים מאד).

הנהג: מכאן אפשר לראות את העיר יפו. כיום יפו ותל-אביב הן עיר אחת. עיר גדולה. 400-450 אלף תושבים. אומרים שיפו היא אחת הערים העתיקות ביותר בעולם. יונה והליתן אתם יודעים. אומרים שהיא נקראת כך על-שם יפת, בנו של נוח אתם יודעים. אני לא בטוח שזה נכון, אבל ה' אגדה אומרת כך.

הנהג (ממשיך): יפו היא עיר ערבית טי

הבמאי הצרפתי כריסטיאן ז'אק

פוסית, כמו טנג'ר. יש בה הרבה סימטות צרות. יש גם הרבה כנסיות ומסגדים. גם בתרבות, אבל אלה חדשים. בנו אותם רק אחרי מלחמת העצמאות. יש לה גם נמל. אתם רואים אותו. אבל לא נמל של מים עמוקים. האנייה עוגנת חצי קילומטר מהחוף ומורידים את הסחורות בסירה. פעם היו גם מורידים אנשים, אבל עכשיו רק סח'רה מורידים ביפו. היא גם נתנה את שמה לתפוזים שלנו. גאפא אורנג'ס (תרגום חופ' שי בגוף הסרט: שאמוטי) אתם יודעים.

הנהג (עדיין): פעם היה גבול בין יפו ו' תל-אביב. שתי ערים נפרדות. עכשיו אין גבול. שתי הערים כמו אחת. חוץ מהריסות שיש באמצע. מלחמת העצמאות אתם יודעים. אבל הממשלה לא בונה שם, כדי שלא יישארו הסימטות הקטנות. יש תוכנית גדולה. לחפש את פני העיר כולה, לבנות בניינים גדולים ורחובות רחבים.

הנהג (כך, הוא עוד ממשיך): הבניין שאתם רואים משמאל, בניין האופרה, היה פעם בניין הפרלמנט הישראלי. ואם אתנו כבר פה, אפשר לראות מאחור את נמל תל-אביב. (איש אינו מסתובב. לא רוצים לראות את נמל תל-אביב. באמת לא יפה).

מתי רז (רומז בעדינות): דל, עכשיו ל' עניין. מספיק היסטוריה. רוצים לראות עתי' קות. סימטאות, רחובות ערביים. טוב?

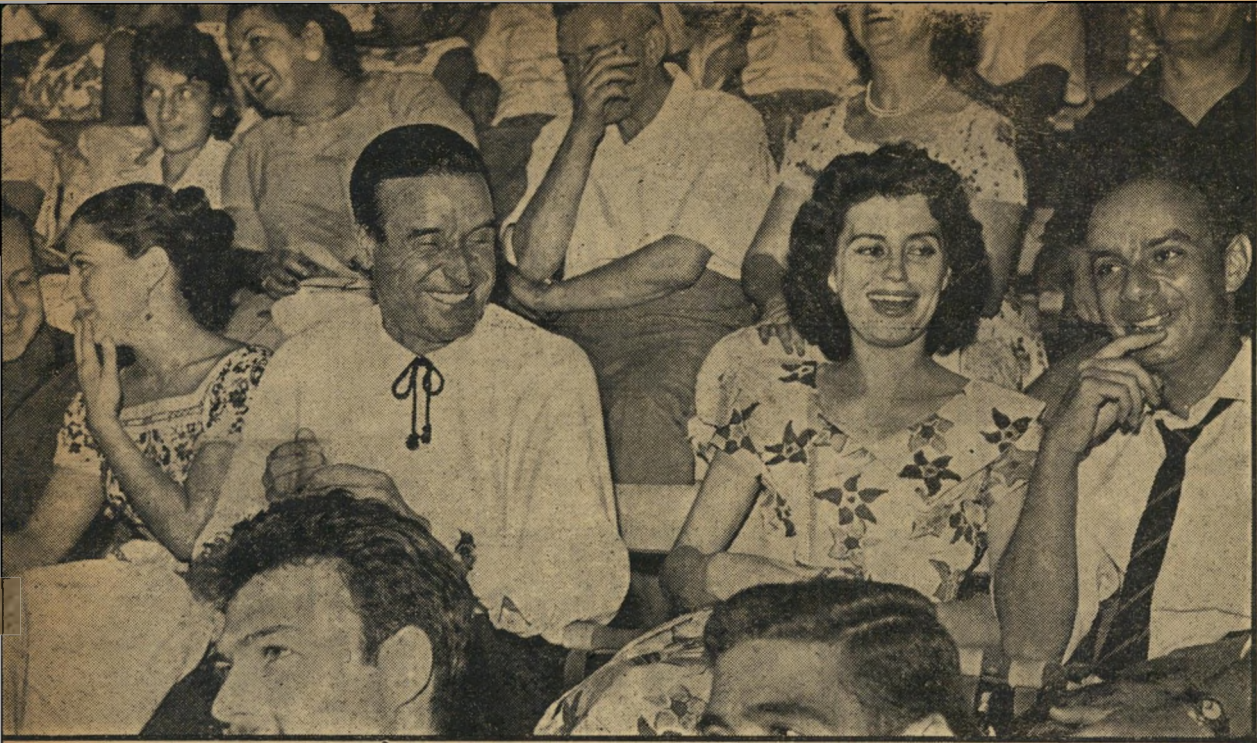
הנהג מתניע את המכונית. כן, הוא גמר להסביר. לעת עתה, על כל פנים.

★ ★ ★

בשורה לאחווה

ה לכריסטיאן ז'אק ולמורח? האם כבר ביקר בארץ ערבית מימיו? הו, כן. היתה בסוריה, במצרים. עוד ב'1933. באתי לסובב סרט בסוריה. נסעתי גם ל' ארץ. ירדתי בחיפה ונסעתי עד כאן, ביפו, במכונית. ראיתי הרבה חול. אחר-כך לא ראיתי את הארץ עד 1956. יש עדיין חול, אבל לא כל כך הרבה. צמחו הרבה דברים. ממש פנטסטיק.

הוא פונה אל הצלם: "נכון, טיטי?" טיטי, גבר שבישער ומקסים, מאשר: הו, כן. ראיתי את הארץ עוד לפניך. ב'1926. אז לא היה שום דבר. באמת פנטסטיק. בכתב — וביחוד בעברית — זה נשמע נורא צינני. אבל ז'אק אומר את הדברים ברגש עמוק, בניה רצינית. וכריסטיאן ז'אק הוא אדם באמת רציני. כאשר הוא מספר על קילומטר 95 הוא משתמש במלים גור' לות, קרושות. מפי אחר, עלולות ל' להיש מע יומרינות. אבל לא מפי האיש שנתן ל' עולם את אילו כולם היו כמותה. זה, הוא מדבר על קילומטר 95. זה יהיה סרט המביא בשורה, בשורת האחדה

האנושית. הוא יתאר את המלחמה. את ה-
רצה, את השינאה ותגמול-הדם. והוא יראה
כי לא זו הדרך. לא שם הפתרון. תוכלו
לקרוא לזה סרט פאציפיסטי, אם תרצו.
הנה, מצד אחד, עם הנלחם על קיומו, כו-
בש בית בשממה, מצמיח חיים בשימון —
ומסתבך במלחמה טראגית עם שכניו. הוא
מחולק לשניים: אלה השואפים נקם, התוב-
עים תגמול, ואלה האומרים להבליג, להו-
שט יד לשלום ולהבנה. ומנגד, העם השני.
גם הוא רוצה לחיות, גם הוא רוצה שלום.

הסרט יהיה אמנם ישראלי. יראו קיבוץ,
יראו את תליאביב. אבל הבקיה היא גדולה
הרבה יותר מישראל. היא בעיה עולמית.
בעיית הצעיר המתחנך להרג, ואינו יכול
למחוק את השנאה מליבו. כמו לוחמי ה-
מחתרת בצרפת. אחרי מלחמת העולם הש-
ניה. הם לא יכלו לחזור לחזור לחיי שלום,
הדם שלמדו לשפוך זעק לעוד שפיקת-דמים.
הם התגייסו לצנחנים, לאלג'יריה, לקיצוניים,
כדי להמשיך לפוצץ עוד בית, להרוג עוד
אויב. הם אינם אשמים בכך; השנאה הי-
ראשונית שהורוקה בהם בהכרח, היא הדור
חפז אותם אל מעבר לגבול.

בסוף קילומטר 95 באה הבשורה של
כריסטיאן ז'אק: השנאה אינה יוצרת שום
דבר, מלבד שנאה.

★ ★ ★

ד"ר עזר כר מידה

א? תחשבו שכל זה היה בספר של
הזוג הישראלי הצעיר, מרגלית בנאי

התקיים בשבוע שעבר. ליד הבמאי נראים משמאל: שחקנית דונה
דורון והתסריטאי הצרפתי המעבד את הספר להסרטה. מימין לבמאי
יושבים שפיריה רו ועוזרי-במאי איוואן לנג'ל, איש אולפני הסרטה.

נראה כריסטיאן ז'אק
(עניבת-שרוך שחורה, ב-
בחירת מלכת המים, ש-

אור מלכות המים

רוצה להצטלם? קיבלה מיברק מהוריה ב-
בואנוס-איירס, שאלו מה כל הרעש הזה על
חתונה. זאת משפחה גדולה: במצרים, באר-
גנטונה, בניו-יורק. לא סתם משפחה. אימ-
פריה.

★ ★ ★

בת-דודה בחרר

מה דעתו של הבמאי הדגול על ה-
ישראלי הממוצע? חיובית, ועוד איך!
הנה, ישר מפי: "זה גזע יוצא-מן-הכלל.
גזע אמין ויפה. הוא לימד הרבה דברים
לעולם." והחלק הנשי של הגזע? "אין מה
להשחת, הן אולי היפות ביותר בעולם! הנה,
השבוע הייתי בתחרות לבחירת מלכת המים.
היו שם 18 בחורות. ובכן, 16 מהן היו
בעלות פנים משגעות. תלביש אותן בשמלה,
והן בין היפות בעולם!"

למה שמלה? הן קצת שמגנות בירכיים;
המקום המקלל תמיד לאשה. לא נורא, לא
נורא, גם האשה הצרפתייה אין לה ירכיים
יפות. זאת מדי. והאמינו לי, זה הרבה
יותר טוב שזה קצת שמן, מאשר שזה מין
מקל עם קצת בשר מצומצם על זה. ובכלל —
לישראליות יש עיניים משגעות. אין כל
ספק: הישראליות הן הנשים היפות ביותר
שראיתי. נכון, טיט?

טיט מחתה דעה של מומחה: "כן, זו
הערובת נפלאה של גזעים. יופי נדיר..."
איוואן מוציא צילום מבריק גדול. גבר
מרצין, בפוזו, דחאק ידוע. הייתם משתגעים
לדעת את שמו. שחקן הבימה. רוצה לקבל
תפקיד בסרט. ז'אק אינו מתלהב. "לא סימ-
פאטי. אני רוצה רק אנשים סימפאטיים ב-
סרט זה. אין כאן מנהלים וג'יבורים. גם
מי שמתנהג כנבל, הוא אדם כנה בפני
עצמו."

בכלל, היה מבול של ישראלים שרצו ל-
התקבל לראיון עליי-הצחת הצרפתי. "אני
בת-דודתו של סם שפיגל (זה היצור הגדול
מהוליווד), חזרתי עכשיו מארצות-הברית.
למדתי שם אמנות המישחק." הודיעה חיפ-
אית אחת. ז'אק שואל: "יפה?" איוואן: "הי-
טלפון לא אמר. היא תבוא בשבוע הבא
למבחן."

וזוהי-אני: "טילפנה אלי אחת, אמרה
בוגדור הנרי, אני בת דודתך. אני יכולה
לעלות לחדר?"

"אבל איזה בת-דודה? אין לי כזאת בארץ."
"אתה יודע, בת אחותו של אביך..."

"אבל לאבי לא הייתה אחות!"
"כן, אני בת-דודה שלך. אני יכולה
לעלות לחדר שלך?"

נו, מילא, אמרתי לעצמי, מה אני שאנעל
את דלת חדרי בפני בת-דודה. מי יודע,
אולי היא חתיכה טובה. איפה! זקנה כזאת.
אמרה לי "אוה, הנרי יקירי," ורצתה לחבק
אותי.

התרחקתי ממנה. "סליחה, מאדאם," אמר-
תי בקול הקורקטי ביותר, "שמי לא הנרי,
שמי ז'אק. טעית במספר החדר."

כולם צחקו. המונית נעצרה שוב בפתח
המלון המפואר והחבורה נכנסה פנימה.
"סלח לי, אדוני," ניגש השוער לאחד ה-
צרפתים, "בת דודה שלך טילפנה. אמרה ש-
תבוא בערב."
איזה צחוק!

ז'אן ז'אק מתכוון להסרים "אילו כולם היו כמוהם" ישראלי תגמול לאורך הגבול

ספר לקטעים. כל אחד כתב קטע, מסרו ל-
שני לעריכה ולתיקון. "דם נשפך על כל
מלה שנמחקה או תוקנה," נזכר הרברט.
הספר, שנכתב באנגלית, הצליח למצוא
מו"ל באמריקה. הרגע הגדול בא כאשר הי-
אריה השואג של מסרו גולדוין מאיר שם
עין על הרומן בעל הכריכה הכחולה. אבל
הוא הסיר אותה במהרה בחזרה. מה יגידו
הערבים אם מניח מסרס סרט ישראלי?
הרגע הגדול הלך כלעומת שבא.
הזוג שמע כי בשעת ביקורו בארץ, לפני
שבועת חודשים, התעניין כריסטיאן ז'אק
בחומר ישראלי. הם הכניסו את כתב-היד
למעטפה ושלחו אותו לפאריס. התשובה
הומחשה בדמותם של ז'אק ועוזריו, במונית
שסיררה ברחובות יפו.

שמים לב באיזו דרך אלגנטית חוזרים ל-
יפו ולמונית של אלי?

אימפריה של משפחה

א? לא שם אפילו לב להפסקה שבה
סופר על מרגלית והרברט. הוא ממשיך
בהסבריו כאילו לא קרה דבר: "זהו קפה
ערבי טיפוסי. אתם רואים? נרגילה!"
ז'אק מציץ לתסריטאי שלו: "גם ספר.
רוצה להסתפר? שמם לך קצרה על הראש
ומגלחים מסביב. מה שנשאר מתחת לקצרה
— זאת התספורת שלך."

אלי לוחץ על הבלמים. טיטי נדחף קדי-
מה. מתי רן נאחו בכיסא שלפניו. כריסטיאן
ז'אק אומר: "אורלה-לה!" ככה, אורלה-לה
צרפתי אמיתי. "הילדים האלה, כמו תרגנו
לות. רואים מכונת מתקרב, וזורקים את
עצמם מתחת לגלגלים. ככה זה בכל העולם.
בשביל זה אין לי ילדים ואני גם לא אעשה!"
אתם עדים, הוא עצמו הסב את השיחה
לעניינים פרטיים. אפשר עכשיו לשאול שא-
לות פרטיות מבלי להראות חצוף. למשל:
"בן כמה אתה?" הוא צוחק: "נגיד 14. גי,
טוב, מעל 50. אבל לא מצטער על זה.
הספקתי לראות הרבה."

אם כבר, אז עוד שאלה אישית: "הגברת
קלוטס דה-בוטון, הישראלית שתהיה עוד
מעט מאדאם ז'אק..."

"הי, הו! כולם מדברים רק על החתונה
הקרובה שלי. אני כבר מרגיש את עצמי
כאילו הייתי נשוי מזה שנים עם העלמה.
צריך כמעט לחשוב על גירושין כבר, לפי
הקצב הזה!"

רמז דק למאדאמות הקודמות: רנה פור,
סימון רנו ומרסין קארול.

ובכל זאת, מה עם העלמה דה-בוטון?
"דיברתי איתה אתמול בסלפון. היא בלונ-
דון. מופתעת מאד מכל הרעש שעושים כאן.
אמרתי לה שהצלמים משתגעים לצלם אותה.
היא אמרה, לא, תודה. אני לא כוכב. לא

הקלאסי של קשרית בהגנה. בצה"ל שרתה
בלהקה צבאית, המשיכה את הקריירה כי-
קריינית בקול אמריקה בעברית. היא גם כו-
תבת ספרי ילדים. כשהחליטו השניים לכ-
תוב רומאן, בדקו ביסודיות מדעית את ה-
מצב בארץ והחליטו: הנושא העיקרי יהיה
נושא השעה (כלומר 1956), לפני מלחמת
סיני. וכך סובב הספר כולו על בעיית
פעולות-התגמול — בעד ונגד.
נחום, איש לח"י מאוכזב, שעבר לקיבוץ-
ספר בנגב, הוא בעד. תמר, קשרית הגנה
לשעבר וחברת אותו קיבוץ-ספר, היא נגד.
והכל על רקע אהבתו הלוהטת של נחום לתמר.
הרברט ומרגלית חילקו ביניהם את ה-

והרברט רסקול. זוהי רק אחת הנימונות שב-
ספר; כריסטיאן ז'אק בחר בה כעיקרית.
מרגלית ובעלה הרברט החליטו לפני
קרוב לארבע שנים שהם רוצים לכתוב ספר.
סתם ככה. הרברט (38), הגיע ארצה כאיש
מח"ל ב-1948, ניגן לאחר-מכן על קרן צר-
פתית בתזמורת הפילהרמונית. ידיו ליאו-
נרד ברנשטיין הוא שעורר אותו לעשות
זאת. המוסיקאי הארץ והשחרחר השתחרר,
גר בגיבוליה, עד שהחליט להיכנס לביונס.
החידוש: ספרית תקליטים להשאלה, שהפי-
כה הצלחה מצלצלת.

העזרי-כנגדו, הלא היא מרגלית, נולדה ב-
ארץ לפני 31 שנה, לא פסחה על השרות

מול ההצלחה

נראים מחברי הספר קילומטר 95 מאושרים. מרגלית הי-
צברית ובעלה הרברט רסקול האמריקאי חיברו את הספר
על רקע פעולות-התגמול מפני מיבצע סיני. הם כתבו את הספר קטעים קטעים, תיקונוהו והדיר.

הבוס שלפולה

ח"כ הצ"כ שלמה פרלשטיין, שהוא נציג הסוחרים במפלגתו, מצא את עצמו בשבועות האחרונים במצב מאוד עדין. בביירות לכנסת השניה, היה פרלשטיין המורעם העשרים ברשימת מפלגתו, והאחרון ברשימה שנכנס לכנסת. בבחירות לכנסת השלישית היה כבר פרלשטיין במקום ה"שלושה-עשר, ומפלגתו קיבלה בדיוק שלושה עשר מנדטים. לאחרונה, דרש פרלשטיין מועדת המינויים של מפלגתו את המקום העשירי ברשימה לכנסת הרביעית. אולם מנהיגי מפלגתו פנו אליו בסענה: "מה אתה רוצה, שנקבל רק עשרה מנדטים?" בליט ברירה נאלץ פרלשטיין להסתפק במקום השלושה-עשר... נציגי הצעירים של ה"ציונים הכלליים" שהתנגדו למינויו של משה ניסני, בנו של הרב הראשי, כמועמד במקום השביעי ברשימת מפלגתם, הסבירו את התנגדותם למינוי בטענה בפני מנהיגי מפלגתם: "תשימו גם את יעקב דייך בר-שימה. גם היא צעירה, גם היא בוגרת אר"ניכרסטה וגם היא ממשפחה טובה. ובדיוק כמו ניסני, גם היא לא סיימה את שירותה הצבאי". . . נדיבות לב נדירה גילה ה"שבוע מוכיר ההסתדרות פנחס לבון בעת מסעו הנוכחי למען מגבית ההסתדרות בי"א ארצות-הברית. מיד אחרי שהצליח לאסוף כמה אלפי דולרים מתעשיינים יהודים, מיהר לבון לתרום 10 אלפים דולאר מכסף זה לקרן השביתה של איגוד פועלי-הפלדה השוכנים בארצות-הברית. . . בעת ראיון שהעניקה השבוע פולה ב"גוריון" לאחר הכתבים על טיולה בריבירה, בו גילתה בין השאר כי בצרפת פיטרה את המבשלת, והחליטה לבשל בעצמה לכל האנשים ש"היו בבית", כדי שלבן-גוריון יהיה טוב, נכנס לחדר מזכירו של ראש הממשלה והתעניין לדעת מי הוא הכתב. התרעמה עליו פולה, בפנותה לעוזרני: "אל תגיד לו. לבן-גוריון לא הבוס שלי ואני לא צריכה שיהיה לי בוס". . . נשיא המדינה יצחק ב"רצבי ורעיתו, אינם מרבים לבקר בבתי קולנוע. אולם השבוע חרג הזוג הראשון בי מעלה של ישראל מחרם זה, ביקר בקולנוע אורנע הירושלמי. אין שום קשר בין הב"י קור הפתאומי לבין שם הסרט שהוצג בקולנוע ושהיה ההתנקשות בנשיא. . . יוסף ("ארקיע") לוי, מועמדה של מפא"י בבית"ר לראשות עיריית אילת, הוא אמנם חבר מפא"י, אולם הוא מנוי קבוע על למרחב של אחדות העבודה.

★ ★ ★

הרב של ישו

עורך התכנית ליוצאי תימן בקול-ישראל, סעדיה דמארי, הקליט השבוע מחוץ לאולפן טקס מיוחד של ברית מילה. בו היה המוהל מבני תימן, ואילו אבי הרב הנימול היה מיוצאי פרס. כאשר ניסה סעדיה, למחרת היום, להכין את הסרטים שהקליט בטקס-הברית, גילה כי ברכת ה"מוהל לא נקלטה די הצורך. הוא הזמין את המוהל לאולפן, כדי שיאמר את הברכה כי הילכתה בשעת השידור. טכנאי השידור שהתרשמו מדמותו האגדתית של המוהל שמועין ב"פזמונים", הצטופפו בחדר ה"פיקוח כדי לחזות באיש. אולם כרגע בו הזמין סעדיה את המוהל להתחיל בברכה, נדהם המוהל וקרא: "אין אני יכול להגיד ברכה לבטלה". כשניסה סעדיה להפציר בו לומר את הברכה, נעץ המוהל את עיניו בי טכנאי השידור ומילמל: "אבל... אבל...". א... צריך שיהיה מישוהו... מובן שה"מהנדסים נמלטו מיד על נפשם. בעל כורחו אמר המוהל את הברכה באולפן כשהוא מסתפק בתנועות ידיים סמליות. להפתעת הכל, דחא באותה שעה נחתך לפתע סרט ההקלטה. הנוכחים פרצו בצחוק והמוהל נעלב, עד שהוסבר לו פשר הצחוק. אמר המוהל: "בדרך עושה נס, שלא אמרתי ברכה לבטלה". . . העתונאי זאב רבינוף, שייצג את ישראל בפסטיבל הסרטים הסובייטי, שנערך לאחרונה במוסקבה, נתקל ביחס לבבי מצד כל הנציגים במקום, מלבד מו"ח" מרד עזי נאסף, היועץ המצרי לענייני סרטים, שהבליט את החרם על הנציג הישראלי. באחד הימים ישב רבינוף עם עתונאי רוסי באולם מלון מפורסם, כש"לפתע ניגשה אליהם יפהפיה וביקשה מרבינוף בצרפתית להשאל לה עפרון. רבינוף

* מטעמי בריאות.

** התכנית תשודר השבוע ובשבוע הבא ביום רביעי בגלי תכנית ב', בתכנית ל"עולי תימן.

הסתדרות הציונים הכלליים
מפלגת המרכז

120 מי יודע?

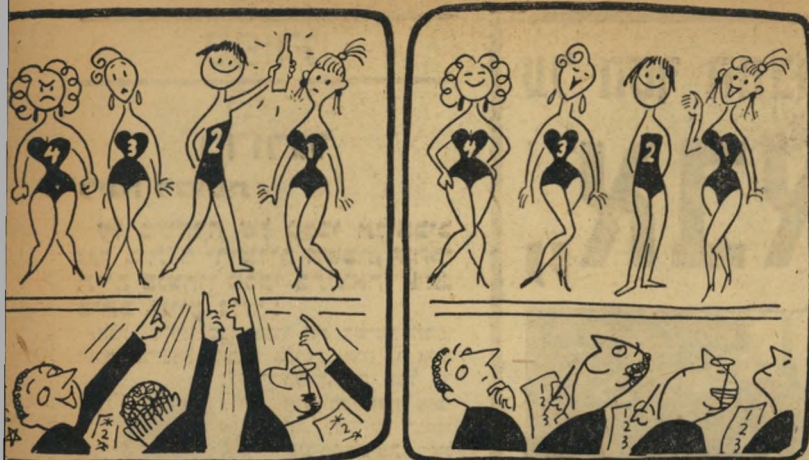
120 (חברי כנסת) יכול אתה לדעת. ואם כן, תקבל בוס — אלף ל"י לפחות... אם תשתתף בטוטו ובחירות של העולם הזה.

סיגריות
אטלס
עם פית שזם
עגולות • שטוחות

• פית שזם מגדילה הנאה ועשון.
• מונעת מנוע השפמים עם נייר הזיגית.
• טבק מזרחי מובחר מלא איומה.

20 סיגריות 420 פרי

אחים בורנו בע"מ חל'אביב

הכא בלעז ... תסס אורלינג

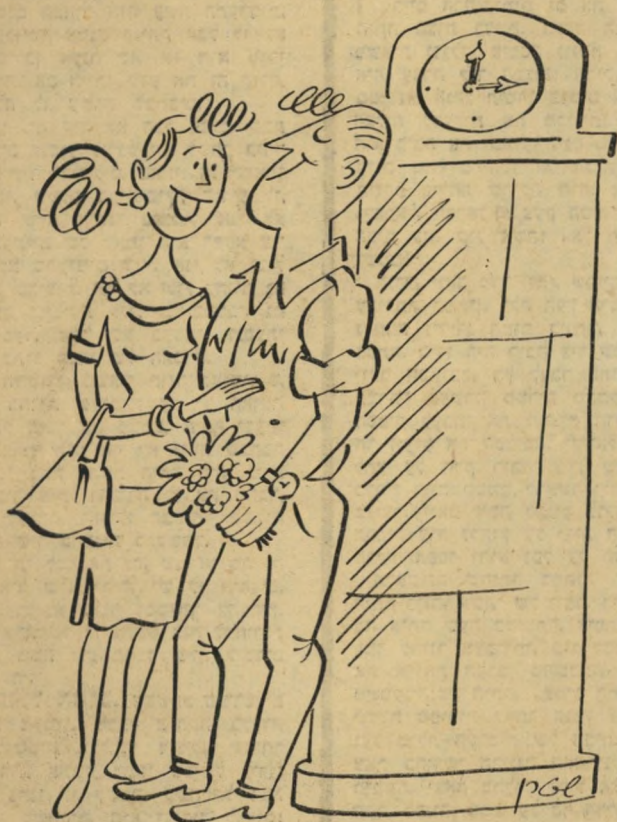
לאחר השינויים היסודיים ורמונט כללי בסלון המורחב לריהוט מודרני

גאים להזמין חלוצי ענף הריהוט
א ו ש י נ ס ק י
בתל-אביב, רחוב הרצל 56
לבקר בסלון שלהם, בו תמצא לרשותך.

מערכות ריהוט בקווים החדשים ביותר
לפי תרשימי האדריכלים הטובים ביותר
מבצעים הזמנות של ריהוט עממי מודרני
מערכות סלון נחמדות וחדרי אוכל מפוארים
וחדרי שינה אינטימיים

אצל אושינסקי תקבל שרות אדיב
ריהוט מעולה - ומחירים נוחים

הוא אינו מאחר לפגישות

כי הוא נוסע תמיד במכוניות
החדישות והמרווחות של "אגד"

נהיר יותר - נוח יותר - בטוח יותר

נעלים של כל בני המשפחה, כדי לשלוח להם נעלי צ'צ'ה צ'ה.

★ ★ ★

הדגמית של המשחרר

שחקנית הבימה **אלישבע מיכאלי**, העומדת לשחק את התפקיד הראשי במחזה ביקורה של הגברת הזקנה, גילתה השבוע צד נוסף של כשרונה. כאשר חברתה, שתי קנית הבימה לשעבר והקוסמטיקאית בהחנה, **עליזה עולש**, התאמצה להספיק באיפור המועמדות למלכת-המים לפני הופעתן, התנדבה אלישבע לעזרה, לבשה חלוק, ובמשך שעות איפרה בעצמה חלק מהמועמדות. אגב, ישר מנשף בחירת מלכת-המים, המריאה עלי זה עולש לקונגרס קוסמטיקאיות בשווייץ. . . .

המלחין **יוחנן זראי** השווה עתה בי פאריז, יוזמן כנראה לחבר מוסיק-דקס לסרט-עלילה באורך שלם. הכחנה היא לסרט הסלע האדום, שהמפיק דריל זאוק עומד להפיק לפי תסריטו של מאיר לוי. . . .

אאוטוניה הוא השם החדש שהומצא לאחר רונה לתורה אותה לימד הדר **משה פלדנקרייז** את ראש הממשלה, והכוללת בין השאר גם עמידה על הראש. פירוש השם ביחית הוא שחרור ממתח. לפני שבו עות מספר נערך בקופנהגן הקונגרס הבינלאומי הראשון לשחרור ממתח גופני ופסיכולוגי, והדר פלדנקרייז היה אחת הדמויות המרכזיות בכנס זה. כדי להדגים את חידושו הביא עמו פלדנקרייז גם דוגמנית מישראל. היתה זו **ליריה מקוש**, האסיסטנטית שלו. . . . התוכנית הבאה של בצל ירוק, שתוצג מיד אחרי הפגרה בבימוי של **אורי זוהר**, תהיה מורכבת משלושה קטעים נפרדים. אחד הקטעים יהיה עיבוד של מערכון שהיה נפוץ בתנועות הנוער. תהיה זו מערכה בה יציגו אנשי הלהקה קטע מסויים בכל צורות הדראמה, האופרה והמיוסיקל. **לאילנה רובינא**, שתשתתף בתוכנית זו, נועד תפקיד מיוחד: היא תחקק את אמה, **חנה רובינא**, כפי שהיא מופיעה בטרדיית יחנית. . . . שתי המועמדות העיקריות לתפקיד הנשי הראשי בסרט שיועמד **כריסטיאן זאק** להסריט בארץ, הקולומטר ה-95, הן **רונה דורון** ו**שפיררה זכאי** רז. על התפקיד הראשי הן גברי מתמודדים בינתיים **נתן כוגן** ו**עזריה רפפורט**. . . . השחקנית **אסתר גרינברג**, שזכתה לאחרונה בהצלחה במחזה של יורם מסמור שהוצג בתיאטרון זור, דור בא קיבלה כנראה תסביך מסויים בקשר למשקל מיותר. היא החלה להקפיד על דיאטה חמורה הכוללת: מיץ לימון לארוחת בוקר, בשר ואשכולית לארוחת צהריים, ומיץ לימון בערב. . . . כאשר נשאל הבמאי **פיטר פריי** מדוע בחר להציג את הצגת הבכורה של מערכוני התיאטרון האנגלי ה' מופיע בשם התיאטרון הקטן, דחק בפני אסירי מעשיהו, השיב: "זה הקהל היחיד שאין חשש כי יברח באמצע". . . .

אברהם וילקומירסקי התבקש לפני זמן מה להופיע במסיבה של אחד המוסדות הציבוריים. מארגני המסיבה ניסו לעמוד על המקח ולשכנע את וילקומירסקי שיוריד את הסכום שדרש תמורת הופעתו. לבסוף, אחרי הפצרות רבות, הסכים וילקומירסקי למחיר המופת, אולם בתנאי שיקבל כתוספת גם זוג מכנסיים. כשתמהו מארגני המסיבה על כך, הודיע להם וילקומירסקי: "אני איני נני מוכן להוריד שום דבר, מלבד את ה' מכנסיים'".

שחקנית מיכאלי בפעולה
ביקורה של הגברת הצעירה

מסר את העפרון והיא התישבה בשולחן סמוך והחלה לרשום. מוחמד עלי נאצר, שעקב מהצד אחרי מעשי הבחורה, מיהר להתישב על ידה ובהתרגשות הטיח דברים בפניה. אחרי שהסתבר כי היפהפיה לא היתה אלא כוכבת הסרטים המצרית **מגדרה ג'מילה**, תמה רב-נוף לדעת מה תהיה תגובתה. תגובת הכוכבת - היא קמה באופן הפגנתי ממקומה והשאירה את העפרון על שולחנה מבלי להביט בנציג הישראלי. . . . כוכבת קולנוע יותר חברוית היתה **חיה הררית**, שהחלה לאחר רונה במסע פרסום בארצות-הברית לקראת הסרט בן-חור, בעל שם המשנה סיפורו של הנוצרי. כאשר נשאלה חיה במסיבת עיתונים, כיצד היא מרגישה בתור יהודיה מישראל בשחקת תפקיד ראשי בסרט בו מתואר כיצד ישו נדרף על ידי היהודים, השיבה חיה: "מה זה משנה? הוא היה יהודי, לא כן? האם הוא לא אמר, ואהבת לרעך כמוך?" כאשר העירו לה כי משה אמר זאת לפני ישו, ויתרה חיה באמרה: "טוב, אז ישו לפחות הדגיש זאת מחדש!". . . . אלה שהעריצו את גאון החסידות ה**בעל שם-טוב** לפי תמונתו רבת ההוד וההדר, המתנוססת בין השאר גם על קופסאות צדקה רבות, עוללים לנחול אכזבה מרה. מסיבת התמונה המזוהה כתמונתו של ה' בעש"ט, איננה כלל תמונתו. גילה השבוע פרופסור רות, כי לאחרונה הבחין בכך כי התמונה הידועה כתמונתו של ה' בעש"ט אינה אלא תמונתו של אבי משפחת אשתו, מקובל אנגלי ידוע. . . . כל השמעות על מצבו הכלכלי החמור של **יעקב (גיקי) ארקין** בארצות-הברית התבדו. גיקי עזי מו טוען, במכתביו לארץ, כי הוא גורף הון. לאחרונה מופיע גיקי בתוכניות טלוויזיה מסחריות. לפני שבוע הופיע בתוכנית נעלי צ'צ'ה צ'ה. החברה היתה כה מרוצה ממנו, עד שהודיעה לו שמלבד התשלום הוא זכאי להזמין כמה זוגות נעליים שירצה, עבור משפחתו. גיקי מיהר לשלוח מיברק למשפחתו בארץ, בו ביקש את מספר ה'.

פסוקי השבוע

- שר האוצר לוי **אשכול** באספת בחירות, בתשובה לטענת חרות כי ממשלת מפא"י ביזבה את כספי המענקים והתרומות: "הסתכלו סביבכם ותראו לאן נעלם הכסף".
- אליעזר ליבנה** על פרשת הדר אריה קובובי, מנהל ידושה, שקיבל דירת פאר ב-10% מתקציבו השנתי של מפעל ידושה: "קובובי הכניס יד ויצא שם".
- שר הפיתוח **מרדכי כנמנוב** בתשובה לטענת דויד בן-גוריון כי מפא"י היא המפלגה היחידה בארץ: "אנשי מפא"י הם פרופסיונליסטים - בשבילם להיות חבר מפלגה זהו ממש מקצוע".
- חיים לבנון**, ראש עיריית תל-אביב, באספת בחירות בחיפה: "אחרי כשלונה של מפא"י בפרשת השייט הישראלי בסואץ, רצתה מפא"י למסור לה את גיהול השייט בירקון".
- ידיעות הלשכה הצעירה**, בטאון לשכת-המסחר הצעירה, על שמעון פרס: "גישתו של שמעון פרס לעסקות הנשק היתה יותר פוליטית מאשר מסחרית. הוא ראה בעבודתו זו אמנות הדורשת כשרון וטקט דיפלומטיים".
- אבא חושי**, ראש עיריית חיפה, על דו"ח מבקר המדינה על עיריית חיפה: "אני בטוח כי תתאכזבו מהדו"ח. אין בו לא מעילות, לא שחיתות ולא גניבות. חיפה אינה מודרנית בשטח זה".
- ח"כ הצ"ב יוסף סרליון**: "את הנעורים צריך היה לתת לוקנים. הם כבר יודעים מה לעשות בהם".

כדורגל

ליגה לכנסת

על משחקי מכללי של מכבי תל-אביב נגד בית"ר ירושלים השבת, שהם תיים בנצחון מכבי בתוצאה 3:4, כותב שייע גלזר:

חבל שהיום כבר סגרו את רשימת המש' לגות שרוצות להבחר לכנסת. היה לי איום

רעיון, רק חבל ש' הוא בא קצת מאו' חר. למה לא הגישו שום רשימה של ספורטאים? למה לא הכניסו כמה שחקני כדורגל, או שחקני כדורסל לרשימות א' חרות? מה יש, הכל כבר בסדר בשטח הספורט, ורק בשאר

הדברים יש באלאגן. מה שאני רוצה להגיד בשאלות האלה הוא שאם היו כמה ספורטאים בכנסת, היינו מונעים כמה בזיונות. אני יודע מה שתגידו: איזה ספורטאי יכול להיות חבר כנסת? שטויות! קחו אותי למשל. לפני כמה זמן קיבלתי מכתב מבחורה ירושלמית, ששמה ויטה אסף. המכתב היה כתוב בכתב יפה של בחורה, והיא כתבה שהיא אחת המעריצות שלי ומוכנה ללכת בשבילי באש ובמים. בהתחלה, אמנם, לא הבנתי מה פירוש ההשתפכות הזאת, עד שהגעתי לסוף. היא כתבה בסוף, שעשתה התערבות עם החברים שלה, שאני אענה לה על מכתבה ואפילו אשלח לה תמונה שלי. כל החברים נורא צחקו, ואמרו שהיא עוד לא מכירה איזה שויצר אני, ואפילו לא אויז יד לכתוב לה תשובה. זה דחקא די נכון, אבל כשקראתי את זה החלטתי דחקא לכתוב תשובה ולשלוח תמונה.

ספירה מחבר. לא עבר הרבה זמן וקיבלתי עוד מכתב. זה היה מכתב של החבר של ויטה אסף מירושלים. הוא כתב לי שהוא רוצה שאשלח לו חתימה, כדי שיוכל להדביק אותה על-יד החתימה של דוד בן-גוריון ויצחק בן-צבי, על הקיר בבית שלו. הוא כתב רק את זה. אבל אחר כך נודע לי שגם הבחור הזה עשה התערבות, והתערב שלושה אמצעים עיתון, אבל לו לא אענה, ואם כן, אז הוא מוכן לקבל סטירה. אם הייתי יודע את זה קודם, הייתי שולח לו עשרה מכתבים.

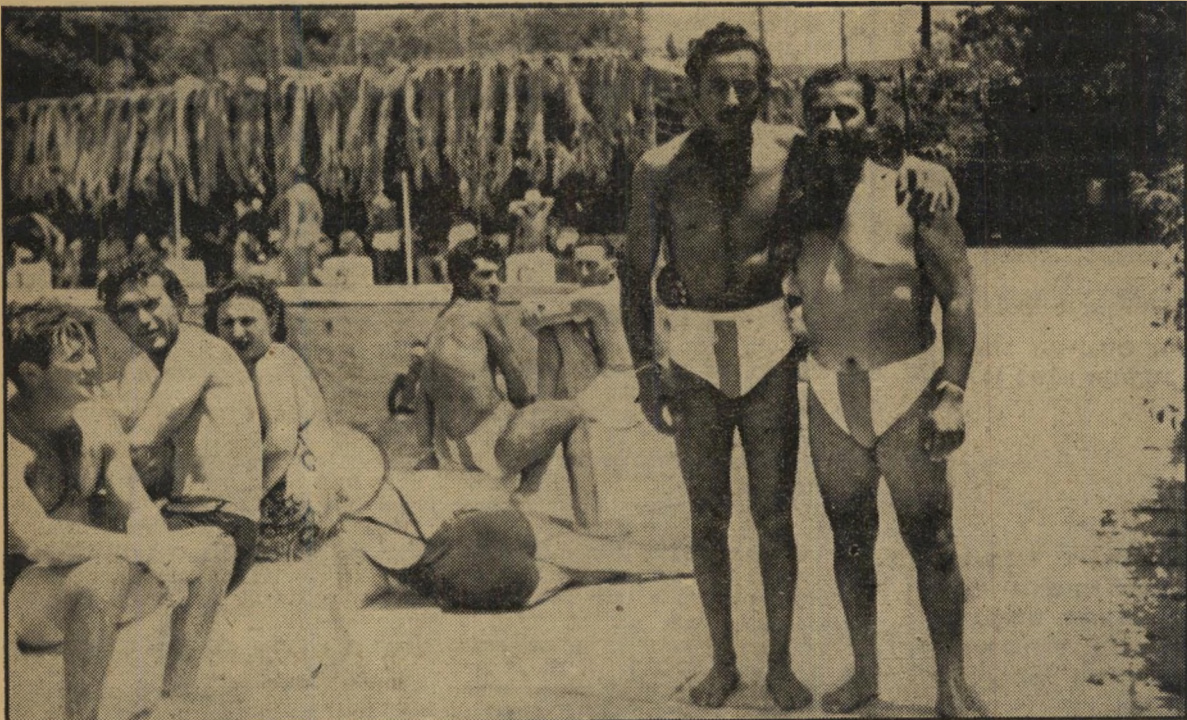
אבל חכו, זה עוד לא הכל. ביום שבת היינו צריכים לגסוע לירושלים, לשחק בידו' דות נגד בית"ר ירושלים. באתי. אז המאמן החדש שלנו, יוסלה מרימבוויץ, הודיע לי, שבגלל זה שלא הייתי באימון, אני לא משחק. מהעניינים של מאמן הוא דחקא צר. דק. אבל לא מהעניינים שלי. אני לא יכול לשחק 20-30 קבוצות. אני לא יכול להיות גם בבחורה, גם בקבוצת אגד, גם במכבי, גם נהג וגם בעל. אבל לא כעסתי, ונסעתי לירושלים בתור הנהג של החברה.

אחרי המשחק, כשאני חוזר לאוטובוס, אני רואה בחורה שעומדת על יד האוטו, ומשחקת כל הזמן עם מכתב. תיכף ידעתי מי היא. אמרתי לה: את לא ויטה אסף, שכתבה את המכתב? בטח שזאת הייתה היא. נורא שמחה להכיר אותי והיכירה לי את החבר, זה שחשף סטירה, ואפילו הבטיחה לשלוח לי ולאשתי שיר בתכנית נכששת.

למה סיפרתי לכם את זה, שתראו מה זה מעריצים. איך שלא יהיה, יש לי אזהרה. לפחות הנוער לא בוגד וממשיך לעריץ. רק חבל שאי אפשר להשתמש בזה לבחירות לכנסת. גם ויטה וגם החבר שלה לומדים רק בכיתה ח'.

שקט בגלל החום. המשחק בירושלים היה דחקא מעניין. מכבי שיחקה בלעד' בלעד' גולדשטיין ובלעד' רוניק, שאיחרו לבוא, ולמרות שלקח שקטי ספישל לירו' שלים, לא נתנו לו לשחק. כשהשחקל ראו שאנחנו לא משחקים, הוא התחיל לצעוק את הכסף! אבל בגלל החום, הם השתתקו. בית"ר ירושלים הכניסו את הגול' ראשון, אבל תיכף אחרי זה באו שני גול' של רפי לוי, ואחד של נחמיאס, שזינו הגול הכי יפה במשחק, 25' מטר. בעצב נחמיאס גם עוד לעשות את שני הגול' הראשונים, והיה הכי טוב על המגרש. למ' רות שלקראת הסוף הייתה התוצאה כבר 1:4 לטובתנו, הבית"רים לא התיאשו והגיע עד 3:4. יתכן שאם היו משחקים עוד שעה היו מצליחים גם להשחית. בכלל, ה' משחק לא היה כל כך על רמה גבוהה, והתוצאה מראה ששתי ההגנות היו חלשות.

על הסף התבוסס איש בדמו, אשה זעקה, בני שעריים התקתו „אבא שלך הרג את

שאליו בא ישראל לתנות את צרותיו ולשאול בעצתו. אחרי ניסיון ניסתה רינה, אשתו של יואב, להניא את בעלה מלהתרועע עם ישי' ראל. אולם יואב לא רצה להיפרד מישראל, ידיו לשכונה מילדות, חברו למשחקים ולמחתרת, שכנו לאחר ניסיונות הידק קשריו עם משפחת גובאני אחרי התאונה, הובא במישרין להריגתו בידי הידיד.

ההורג וההרוג

ישראל גובאני, 34 (מימין), ידיו נפשו יואב מדר (29), כפי שהצטלמו על-ידי צלם חובב בבריכת השחייה של רחובות. שני הידידים בילו את רוב זמנם בצחצחא עד שקרתה לישראל התאונה. גם אחרי התאונה לא נסח יואב מדר את ידידו, היה האיש היחיד

ידידו הטוב ביותר של ההורג. שניהם גול' דו בשכונת שעריים, יחד שיחקו בבוק, יחד למדו בבית-הספר העממי, יחד התגייסו ל' אצ"ל, יחד השתחררו, נשאו נשים, הולידו ילדים, עבדו ונראו מאושרים וידידים בלב ונפש.

היתה זו דעתם של מרבית אנשי השכונה, אולם לא של כולם. שכנים רבים ידעו על המצב המתוח ששרר בין שני החברים. איש מהם לא שיער כי כך יתפתחו העניינים.

★ ★ ★

תאונה בתמרור „עצור“

דבר התרחש לפני כשנה וחצי, ישי' ראל גובאני, שהשקיע מכספו בחברה להובלת משאות עמל בשעריים, הפך שם פקיד בעל תפקיד אחראי. ישראל היה מת' רוצץ רוב שעות היום על גבי אופנוע, דואג להסדיר את ענייני החברה.

באחד הימים, כשרכב על גבי האופנוע, ברחוב מוא"ת בתל-אביב, עצר ליד תמרור עצור. באותו רגע נפגע על-ידי מכונית פר' טיה, שלא ראתה אותו בגלל לחיה שעברה במקום. ישראל הועף מעל המושב, נשאר שוכב על הכביש. הוא נחבש והוחזר הב' תה. בבית שבב זמן-מה, קיבל טיפידם, הוכנס לבית-חולים קפלן. הוא שהה שם שבועיים, הביא את רופאיו לידי מסקנה כי הוא סובל מליקויים נפשיים. הרופאים המ' ליצו להעבירו לבית-החולים לחולי-נפש בנס' ציונה. כעבור שלושה חדשים שב ישראל הביתה, סיפר לאשתו צילה (26), כי הרופ' אים רוצים לערוך אצלו בדיקות-מח' מסר' כנות. ישראל שאל בעצתה, צילה, שחששה פן יפגעו הבדיקות בבריאות בעלה, סרבה ל' תת את הסכמתה.

בינתיים התברר כי נוסף לכל הליקויים שלקה בהם ישראל, הוא איבד אף את כוח הגברא שלו. הוא רץ לרופאים פרטיים, קי' בל טיפול וזריקות לעשרות, אולם דבר לא עזר. ישראל, אב לחמישה ילדים, לבש חלוק בית, בילה את הימים בבטלה או בעבודות בית במקום אשתו, שעבדה כעוזרת במכון ויצמן. „הדבר היחידי שיכול להציל אותי, אולי, הם הפצויים שאקבל מחברת הביטוח עבור הפציעה“, נהג לומר. הוא פנה אל יואב ידידו, ביקש את עצתו כיצד לנהוג. האם כדאי לי להמשיך בצליעה? שאל את

לקרבו אליה. הוא לא נע. „יואב, ישראל הרג אותך?“ זעקה רינה. הבעל הביט ב' אשתו, הניע בראשו לאות הן. רינה שמטה את החולצה ספוגת-הדם מידיה, פתחה ביל' לות גוראות.

לילותיה החרידו את כל הסביבה. אחד הראשונים שנזעקו לעזרה היה מאיר מלמד, שחקן קבוצת הכדורגל של מכבי רחובות. מלמד הבחין במתרחש, לא התעכב אף לרגע מיותר ומיהר לתחנת מנן דודי אדום ב' רחובות, להזעיק עזרה.

איש לא שם לב באותו רגע לבתו הבכיר' רה של יואב מדר, עפרה בת התשע, שהת' עוררה לשמע הצעקות, יצאה מפתח הבית, ראתה את אביה מוטל בשולית דם. עפרה ניגשה בשקט אל פתח ביתו של ישראל גובאני, פנתה אל בתו של הורגאביה, שרה בת התשע, שהתעוררה גם היא. היא אמרה לה בתוכחה איומה: „את רואה, אבא שלך הרג את אבא שלי.“

שרה ענתה בעצב: „לא נכון, הוא לא הרג אותי.“

עפרה רצה אל בית דודה, אחי אביה, אבישי: „אמא מבקשת שתבוא“, בקשה עפ' רה את דודה הרחק, הגר ליד בית הוריו, במעלה הרחוב, „ישראל ירה באבא ביד.“ היא לא סיפרה על הרצח, כדי לא להתריד את הורי אביה. אבישי מיהר לבית אחיו ומשם למשרת רחובות. הקצין טילפן ל' בית-החולים קפלן. שאל מה מצבו של יואב. „מיד נודיע לכם“, באה התשובה. כעבור שתי דקות צלצלו מבית-החולים. הרופא ב' קש לדבר עם הקצין. „מה אתה סח?“ קרא הקצין לתוך השטופרת. הוא לקח את אבישי לצד. „אין סיכויים“, הודיע לו בשקט. „יר' אב גבר“, אבישי, המום למשמע הדבר, חזר הביתה לאיטו.

השוטרים שהוזעקו למקום היו מיותרים. ישראל גובאני הסגיר עצמו לידי המשטרה מיד לאחר שנמלט. הם רק שמעו את אמו הזקנה של ישראל זועקת לעברם: „נפש תחת נפש“, בנה, ההורג, חייב היה, לדע' תה, לשלם בחייו על שטעו.

★ ★ ★

משחק בבוק בצוותא

רחבה שלפני שני הבתים התאספו עשרות מתושבי השכונה הותיקים, שהכי' רם את יואב וישראל מאז ימי ילדותם. איש מהם לא יכול היה לפתור את התעלומה מדוע הרג ישראל את יואב. כי יואב היה

חוב מנשה קפרה שבשכונת שע' ריים הרחובותית גם את שנתו. השעה היתה חצות בדיוק. בקצה הרחוב הופיעה משאית גדולה, טיפסה גונחת בעליה. המש' אית עצרה ליד המגרש הריק, בחזית בית מס' 31. הנהג תימן פעמים אחדות עד ש' הצליח להעלות את מכוניתו על המגרש. הוא כיבה את המנוע, וינן מתוך תאו' ובצ' עדים מהירים חפו אל הבית הסמוך. את השקט פילחה שריקה חדה. איש לא ענה. „ישראל, ישראל!“ צעק הנהג וחיכה. מתוך הבית ענה קול אשה: „אל תצעק, הילדים יושנים!“

הנהג, יואב מדר (29), שסיים זה עתה את עבודתו, המתין. דלת העץ הישנה של הבית נפתחה וידידו הטוב ביותר, ישראל, ניצב בפתח. בידו רובה ציד שכתן אל יואב. יואב הסתובב, רץ לעבר פתח ביתו שלו, במרתק כעשרה מטרים מהמקום. הוא לא הספיק לעבור את מחצית הדרך. קול נפץ חד זיעזע את הסביבה. ישראל גובאני (34) לחץ על הדק רובה-הציד, שלח ברד של כדורי מחת קטנים לראשו ולגבו של ידידו מנוער. יואב ניסה להגיע לדלת ביתו. הוא הספיק עוד ללחוץ על ידית הדלת, אך כו' חותיו אפסו והוא נפל על הסף.

הראשונה שחזתה במחזה הדמים הנורא היתה רינה, אשתו של יואב. רינה (28), שכ' בה אותה שעה במיטתה, ציפתה לבעלה ש' עמד לחזור מעבודתו, כדי לסעוד עמו יחד את ארוחת הערב. מחשבתה הראשונה ל' משמע הנפץ היתה, „צמיג התפוצץ“. אולם שניות ספורות לאחר הנפץ נשמעה חבטת נעל בדלת הקדמית של הבית. רינה, הנמ' צאת בחורשי הריונה האחרונים, קפצה מ' מיטתה, יצאה בחלוק קליל אל תוך הלילה הקר. לפנייה, ממש על סף הדלת, היה מוטל יואב, על גבו. עיניו היו פקוחות, רגליו מוטלות בפישוק קרוב לדלת. שלולית-דם החלה לכסות את הרצפה.

ליד הקיר הבחינה רינה בדמותה, המוכרת לה היטב, של ידיד' ישראל. הוא עמד קומא במקומו, התבונן בהם ללא זיע. בידיו חז' ויק עדיין את רובהו. מבטי השניים נפגשו. ישראל הפנה את עיניו, הסתובב, ונעלם ב' מהירות ברחוב.

★ ★ ★

האם זעקה: נפש תחת נפש

חזות היספריה גתה רינה על בע' לה. היא החזיקה אותו בחולצתה, ניסתה

ברחוב—וילדה בת 9 רצה אל חברתה וקראה:

האבא שלי!

יואב, האם זה יכול לעזור לי אצל חברת הביטוח?

ישראל החליט לבסס את תביעת הפיצויים שלו על אבדן שיתוף משקלו הנפשי, נהג להסתובב כל היום לבוש חלוק, למלמל דברים בלתי מובנים לאנשים שפגש ברחוב. רק עם יואב ובני משפחתו נהג כאדם נורמלי לכל דבר. הוא ידע כי יואב רוצה לבנות חדר נוסף לבית סבתו שירש, הבטיח לעזור לו בכסף שיקבל כפיצויים, להעלים עין אם ירצה יואב לבנות קצת מעבר לשטח חוץ. רק שתשמור היטב על הסודות שלי, הפציר בידידיו הטוב.

יואב שמר אמנם על סודו של ישראל, לא סיפר על כך לאיש מלבד בני משפחתו הקרובים. אולם משעברו חודשים רבים וסכסי הפיצויים עדיין לא זרמו לכיסיו של ישראל, גייס יואב אצל בני משפחתו את הכספים שהיו דרושים לו לבניה, ניגש להוריו חדר ואמבטיה לבית הסבתא, לא חשש לחרוג משטחו, בהסתמכו על הבטחת ידידו להעלים עין מהדבר.

רק הונחו מסגרות העץ ליסוד, הועיק ישראל את אמו, ששהתה אצל בתה בנתניה, שלח אותה לעיריית רחובות להתלונן על החריגה מהגבול בבניית בית השכנים. הן עיריית התערבה, ביטלה ליואב את הרשיון.

★ ★ ★

חתול לארוחת ערב

באותה הזדמנות פרץ בין שני ידידי דים ריב חריף, שהגיע כמעט לתגרת ידיים. היחסים בין השניים הורעו. זמן-מה לא דיברו ביניהם אולם חזרו להיות ידידים, לפחות למראית עין.

יואב נהג כלפי ישראל בהבנה מקסימלית, כפי שנוהג יידישנפס בחבר מרוכא. הוא בילה הרבה בחברתו, דאג להפריש למענו פירות וירקות מהמטענים שהיה מוביל במר כוניתו, כנהג שכיור. אולם ידידותו של יואב לישראל היתה עמוקה יותר. הוא לא דאג רק לנפשו של שכנו הקרוב, השתדל לבדד גם את אשתו. כי צילה, שעלתה ארצה מרומניה בגיל 14, ונישאה לישראל שנתיים לאחר מכן, לא השלימה עם עובדת היותה נשואה לבעל חסר כוח-גברא. מבטי הערצה שהחליפה עם יואב זכו לתשובה לוהטת. לא עבר זמן רב ויואב פיצה את צילה על ה'חודשים שהיתה שרויה ללא בעל.

היתה זו תחילת-הקץ. כי ישראל, הבעל המרומה, לא היה כשאר הבעלים בעל-הקרניים שלא יודעים את אשר הכל יור-

עים. אף-על-פי שלא אמר דבר, הבחין הייב במתרחש.

על מהות יחסיה עם יואב, יחסים שגרמו לבסוף באופן ישיר למותו של יואב, ולהרס חייהן של שתי המשפחות מרובות הילדים, סיפרה השבוע צילה גובאני, חניכת בית-ספר למלאכה של ויצ"ו ברחובות: "יואב הסתובב הרבה בבית שלנו, ולאט לאט התאהבנו. בהתחלה רק היינו מחליפים בינינו מבטים וחיוכים, אבל מלפני תשעה חודשים החל יואב לספר לי כי ישראל בגד בי לא פעם, כאשר היה עוד בריא, ואם הוא בגד בכך, למה שגם את לא תבגדי בזה? אמר לי יואב. הוא ניסה לשכנע אותי כי אנחנו זוג מתאים. גם לי היה קשה מאוד לחיות עם בעל כזה ולבסוף הסכמתי.

נפגשתי אתו בפעם הראשונה במכונית שלו ברחובות. לאשתו, רינה, סיפר שהוא נוסע לקנות בגדיו."

הפגישות הלכו ותכפו. לא פעם נראה הייב על-ידי אנשים מן השכונה, שהחלו מרמזים ומרכלים. לפחות חלק מחבריו לשעבר של גובאני עשו זאת בהנאה גלויה. הם נסו ליישראל איבה מאז שהזמין אותם יום אחד לביתו לארוחת ערב, הגיש להם צלי נאה למראה. ישראל עצמו לא אכל בטענה כי סעד לפני שבאו. הארוחה התגייגית הסיימה כשהוציא ישראל מתחת לשולחן ראש נוסף דם של חתול-רחוב, סיפר להם בחיוך כי את יתר חלקיו של אותו חתול אכלו זה עתה כצלי לארוחה.

★ ★ ★

"למה את עושה לי את זה?"

ביום המקרה חזרה צילה, מעבודתה במכון בשעות הצהריים, כרגיל. על מה שהתרחש לאחר מכן סיפרה היא: "ישראל התחיל לחקור אותי על יחסי עם יואב. הוא טען שאנשים סיפרו לו על כך והכל ידוע לו כבר. ידעתי שלא רק האנשים סיפרו לו, אלא שגם הוא בעצמו הבחין בכך מוזמן. אני עצמי ביקשתי מיואב פעמים אחדות ב'שבועות האחרונים להפסיק את זה, כי יש ראל עלול לנקום בו. יואב ענה שאינו מאמין כי חברו הטוב ביותר יפגע בו. כבר לפני ארבעה חודשים שאל אותי פעם יש-ראל, אחרי שחקר אודות יואב, למה את עושה לי את זה, לא מספיק שכל העולם שונא אותי?"

לפעמים היה גם מכה אותי בזמן החקירות האלה, אבל באותו יום היה שקט יותר. לא יכולתי להוסיף ולסבול את השקרי אחרי

הסיבה צילה גובאני (26) נישאה לישראל כשהיתה כבת 16. היא עלתה לארץ מרומניה ללא הורים, שמחה לכל גילוי של ידידות. לאחר שנה של לימודים בבית הספר למלאכה של ויצ"ו ברחובות, הכירה את ישראל הצעיר. נישאה לו בתום תקופת היכרות קצרה, בגדה בו לאחר מכן עם ידידו יואב. בשיחה עם כתב העולם הזה, שהתקיימה בגן בית החולים קפלן, בנוכחות אחיו ואחותו של ישראל, הכחישה צילה את טענותיהם של השניים, כאילו באה היזמה ליחסים ביניהם רק מיואב, שממש אנסה להסכים. "אהבתי אותו והוא אהב אותי", הודתה אשת ההורג, כשפניה מעידים על התרגשות רבה.

במילה אחת: "שקרים!" לדבריהם לא היה ליואב, אפילו לו רצה, זמן למעשים ול-הרפתקאות כאלה.

אולם העובדות היו כנראה אחרות. שבוע לפני הרצח נסעו השניים לכרמי סוכריר להביא ענבים. ישראל לקח אתו את רובה הציד שלו. בדרך פגשו את המשגיח בכרמי, ניסים שרעבי, גיסו של יואב. כשראה שרעבי את הרובה בידי ישראל וחשד כי דבריהם אינו כשורה, סיפר להם כי נמצאים שומרים במקום, ומוטב יהיה אם יחזרו לרחובות.

שרעבי ידע והאמין. יואב ידע ולא האמין. הוא לא האמין גם כאשר סיפר לאשתו, יום קודם, שישראל חקר אותו בדיוקנות לאן הוא נוסע ומתי יחזור, ורינה, שחשדה ב'משעה, ביקשה ממנו שיוזר. יואב הרגיע אותה: "הוא ידידי הטוב. הוא בטח לא יפגע בי."

למחרת בחצות, ציפה ליואב ידידו הטוב כשבדודו רובה ציד דוקני, טעון בכדור הקטלני.

הצד המרגדי כפי שנראתה בימי השבעה, כשעשרות מאנשי שריים באו לשבת עם האבלים ולנחמם. הבית מימי, שדלתו פתוחה, הוא ביתו של יואב. דלת הקיצונית בבית משמאל, היא דלת ביתו של גובאני. יואב החנה את מכוניתו ברחבה שלפני ביתו, קרוב לביתו של ישראל כדי לקרוא לו לבוא לקחת ענבים. יואב עמד כשפניו מופנות אל בית ישראל, כאשר הופיע גובאני עם הרובה בידו. כשהבחין יואב ברובה, הסתובב מיד ורץ כשפניו מופנות לעבר ביתו. אך הכדור ריס ששלח בו ישראל פגע בו. הוא זחל מספר מטרים, דם תחתיו ליד קיר ביתו, כשרגליו ליד הפתח.

אשת ההרוג רינה מדר (28) מצביעה בידה על המקום בו פגעו כדורי הציוד, שנורו מרובהו כפול-הקנה של ישראל. שנתיים יצא הזוג יואב ורינה לפני שהחליטו להינשא, אולם כבר מהערב הראשון הכריז יואב, לפי דברי רינה, כי "את הבחורה הזאת אני אשא לי לאשה". בניגוד למה שסיפרה צילה, אשתו של ישראל, על יחסיה עם יואב, יודעת רינה לספר על גישה חפזית מאד של ישראל אליה.

הצדק של מפא"י היורדת - מה?

תחת ממשלה
סוציאליסטית

כל אזרח

אם הוא "בוס" של
"סולל ובונה" המקבל
60,000 \$ פיצויים

או
אם הוא פועל דחק
המרוויח - 60 \$ לחודש

משלם

(נוסף על מסיו הישירים)
מס על כל מערך חיוני

כי

זהו "הצדק" של
מפא"י היורדת

הוגש לפרסום ע"י:

האגף ההעברה של תנועת החרות

"בול" שווה 1000 ל"י

אם תדע לקלוע למטרה ולנחש מה יהיה הרכב ה'
ננסת הבאה... פרטים על טוטי הבחירות בגליון
ובא של העולם הזה.

תכשיטי טופז בולטים

כי הם תמיד מודרניים
ועומדים על רמה בין-לאומית

תכשיטי טופז מבליטים

את יופיך, שמלותיך ואישיותך,
כי הם מותאמים ע"י מומחים

תכשיטי טופז זולים יחסית

כי הם היחידים המייצרים
בעצמם את רוב תכשיטיהם

הכתובת היא:

1606

תל-אביב, ויזנגוף 121

טל. 29900

Bijouterie

פרסום אבני

כסטיבל הזמר האיטלקי

כביצוע התזמורת וזמרי
הרדיו-טלביזיה של רומא

לוח הצגות

תל-אביב - גן בית ציוני
אמריקה - ב' 8.30 בערב.
יום ד' - 9.59
יום ה' - 10.59
מוצ"ש - 12.59
יום א' - 13.50

★

גבעתיים - קולנוע נגה
יום שני - 11.59
בשעה 8.30 בערב

★

מכירת כרטיסים "רוקוקו"
דיזנגוף 93, טל. 23663
ובכל שאר משרדי הכרטיסים
בתל-אביב ובירמית'גן

פרסום יואל

הווי

חזרה למקום הפשע

באלונים, נעלם חבר-משק המכונה
ב"ישור", נמצא עלידי המשטרה ליד הר'
הקפיצה בנצרת.

★ ★ ★

השתלמות

בכפריסוף, ארב זוג צעיר לאלמוני
שנהג להציץ לחלונם בשעות הקטנות
של הלילה, נדהם לגלות כי היה זה בעל
בית-קפה סמוך, גבר בן 50 ואב לשבעה
ילדים.

★ ★ ★

צעד קנס-טרוקטיבי

בתל-אביב, החליטה הנהלת אגד ל'
העביר את סכומי הקנסות, שיוטלו על
חברי הקואופרטיבים בברורים פנימיים, ל'
קרן לחינוך תיכון לילדי החברים.

★ ★ ★

כילכוד קיבה

בימ-התיכון, קיבלו נוסעי תיאודור
הרצל את השבת בסעודה חגיגית ש'
הכילה כבוד קצון, רסנו נגד כלכל האניה
כאשר לקו במאותיהם בהרעלת קיבה.

★ ★ ★

פיצול האטום וזיווגו

בתל-אביב, הציע שדכן מודרני ללקי'
חותיו זינגין ב"קצב האטום".

★ ★ ★

אופקים את השחורים

באילת, סרבו חברי מועצת-העיר לתת
רשיון למסעדה מזרחית, סענו שהם
נגד אפליה עדתית.

★ ★ ★

חזירות

ברמלה, נכנסה סעודה פעד לעסק של
גידול חזירים עם שותף יהודי, גילתה
לאחר שנה כי השותף נעלם עם החזירים.

★ ★ ★

מזל של מתחיל

בפריטוריה, דרום-אפריקה, הוחק חוק'
עזר המאפשר לשלוח עבריינים מתחילים
למאסר לשיעורין, בו יבלה העברין את
סוף-השבוע בבית-הכלא הסמוך לביתו.

★ ★ ★

הפרט והכלל

בכפרייתקין, התקינה המועצה המקור'
מית שלט על חוף הים: "החוף אינו
ביתך הפרטי - אל תזהם אותו!"

★ ★ ★

חושך בעיניים

באילת, השתתפו שוטרי העיר בבניית
תחנת המשטרה המקומית, צבעו את
המבנה בצבעים עליונים, הסבירו כי הם
רוצים לגרום תחושת-אשור לעציריהם.

★ ★ ★

תעודת-יושר

ברמלה, נאלצו בעלי מסעדה מקומית
לסגור את עיסקם מחמת מחלה, הדביקו
על הדלת פתקי-רופא המאשר כי הם חולים
בהצטננות ולא בהרעלת-קיבה.

★ ★ ★

בחירה מוקדמת

בבאר-שבע, הקצו חברי מועצת'
העיר מקום לאנדרטה שהיתה צריכה
להיחנך ביום השנה לכיבוש באר-שבע, החל
ימים מועטים לפני הבחירות לכנסת הרבי'
עית, התאכזבו לשמוע כי בניית האנדרטה
תימשך לפחות עד הבחירות לכנסת ה'
חמישית.

סרטים

האלמונה מברוקלין

אנה מברוקלין (צפון, תל-אביב; איטליה) היא בת עיירה איטלקית קטנה (גינה לולובריגידה) שהיגרה לאמריקה, שיכלה שם את בעלה, ועתה היא חוזרת בדמותה האמריקאית החדשה לעיירה מולדתה. חזרתה של אנה מעמידה את כל העיירה על רגליה. הרחוקים הזקנים, בתוכם אלה שחיוו אחרי אנה בנעוריה, מנסים להילכד ברשתה של אנה ולהינשא לה. אולם אנה, שדמה האיטלקי רותח בה שוב אחרי שנות קיפאון באמריקה, חושקת וזקא בדון-זואן של הכפר (או הדיין, כפי שהוא נקרא ב" תרגום הסרט), מכונאי יפה-תואר, שאיבד את אמונו בנשים.

על כל האנדרלמוסיה מנצח כומר הכפר (ויטוריו דה-סיקה), הרכלן הראשי וראש קבוצת הכדורגל המקומית, המשמש גם מעין אפוסטרופוס מוסרי לאנה. המהתלה הי עלייה מגיעה לנקודת-שיא ברגע שכל הי עיירה הופכת לשונאתם של אנה והכומר, בגלל החשד שהכומר בחר באנה ככלה לבן-אחיו. האמת מתגלה רק ברגעי הסיום, כשאנה עומדת לעזוב את העיירה, והמכר

כוכבת הפבורן ב"היכלי ירק" הסבא היה שווד

נאי יפה-תואר עוצר בה ברגע האחרון, לוקח אותה לחופה לשמחתם של כל הי אחרים. זהו סרט שעלילתו ועיקר כוחו בתיאורי אוירה וטיפוסים, ובתור שכזה הוא מוצלח מאוד. הלולובריגידה היפהפיה, גועשת בי יצירה, כובשת את הבד כבר בתחילה. ויטור יו דה-סיקה הנפלא, שפיקח גם על הבמאי הצעיר והבלתי-ידוע שביים את הסרט, הרי סיף את נופך-ההומור והליצנות הרורש, והיגירה הפכה לסרט בידור קליל, משעשע וחביב.

המין השולט

מך קריאזי (חן, תל-אביב; ארצות-הברית) הא עדות חותכת למהפכה המת-חוללת בחברה האמריקאית, בה עובר השלי טון המשימי הגבר לאשה. כי האשה האמריקאית שבידה מצוי מכשיר-השלטון העיקרי — כוח הקניה — היא למעשה הכוח הקובע כיום בחברה. וכמו שאר דפוסי החיים, המותאמים לשינוי זה, הותאמה גם ממלכת הקולנוע. אם פעם, בימי שלטון הגברים, היה הקולנוע מכשיר לפולחן הי אשה, האשה המינית — האידיאל של הי גבר האמריקאי — מסתגלת עתה הולבוד בהדרגה לדרישת הכוח השלט — פולחן הגבר.

סרט זה הוא עדות קיצונית לתהליך זה. הנשים אינן תופסות בו חלק רב. במידה שהן קיימות לצורך העלילה, הרי הן מכר-ערות בתכלית, אפורות וחיתרות, ואינן מושכות תשומת לב. לעומת זאת בנוי הי סרט כולו על פולחן הגבר, המיוצג בדמותי המינית והברוטאלית של אלביס פרסלי. כל מה שעשו פעם בטי גרייבל, מרלין מונרו וג'ין מנספילד לגברים האמריקאים,

עושה מר פרסלי הצעיר, שזה סרטו הי-אחרון בסרם גויס לשרות הצבאי, לנשים האמריקאיות. הצרה היא שהוא משתמש באותן השיטות בהן השתמשו כוכבות-הבד בימי פולחן האשה, שיטות המצטמצמות לפעולה מאומצת באיזור המתניים.

בסרט זה אלביס הוא דני פישר, בנו של רוקי, שאינו מסוגל לקבל את תעודת-ההגרות בבית-ספר, מנסה לשכנע כי את תעודת-ההגרות האמיתית מקבלים ברחוב, בין יצאניות, פושעים, מהלומות-אגרוף וכמה מעשי רצח קטנים.

יתכן שאפילו אם רצתה הולבוד ליצור סרט תעודתי על מה שמתחיל בתחנה האמריקאית, היא לא היתה מסוגלת ליצר סרט מוצע כמו זה, למרות שבמקרה זה לא התכונה לכך בכלל.

נימכה משועממת

היכלי ירק (מגדור, תל-אביב; ארצות-הברית) הם יערות העד הנפלאים של ונצואלה, שעל רקעם ניסה מל פורה, השחקן שהפך לבמאי, לרקום אגדה פיוטית ודרי מתית שבמרכזה משחקת אשתו — אודרי הפבורן.

אודרי הפבורן היא מין נימפה יערית, שי-סבה מגדל אותה בבקתה קטנה בג'ונגל

עבות, לא הרחק משבט פרי-איים, החושב את הנערה לי-אלילה כל יכולה. עד שיום אחד נקלע ליער בנו של שר-הבטחון שנרצח בקארא-קאס (אנטוני פרקינס), הנמי לט מפני רודפיו, פוגש בי-נימפה ומעמידה על העובדה שקיימים גברים בעולם.

פושט פגישתם של הי-נימפה המתוארת בערך כפני-שת אדם וחתה בגן-העדן, הופכת למגוחכת יותר בא-שר מסתכנת העלילה. אודרי התמימה עומדת על כך שי-סבה הזקן יחזירה לכפר מור-לדתה, בדרך רבת-היסורים, כשעל כל שעל אורב אוכל-אדם מורעב, מתגלה לנערה כי הסבא אינו אלא שויד זקן, שהצילה מזרועות אמה שמתה בהתקפת כנופית שור-דדיו. מובן שבעד פשע שי-כוז חייב הזקן להישקף על-ידי האינדיאנים, ואילו אודרי ואנטוני מוצאים את האושר יחד.

קשה להבין כיצד יכול היה שחקן רציני כמל פרי לגשת בכלל לטפל בתסריט מעין זה, שעם כל המאמצים אי-אפשר למצוא בו אפילו סמליות כלשהי. גם משחקם של שחקנים מצטיינים כאודרי הפבורן ואנטוני פרקינס הופך למגוחך, כשהם נאלצים להשי-מיע את הטקסט התפל שהושם בפייהם. כשי-מחסירים את כל אלה, נשארים בסרט ראו-יים לחזיה דק הנופים רבייה-הוד של וני-צואלה, בצבעים טבעיים ובסינמסקופ.

תדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי-הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **חתודה על גג פח לוחט** (אסתר, תל-אביב; עדן, ירושלים) — אליזבט טילור מקסימה במשחק דרמטי בנסיון לרכוש את ליבו של בעל הומוסקסואליסט, לפי מחזה של טנסי ויליאמס. פול גיומן, ברל איבס.

● **ארוכה הדרך לחרות** (פאר, תל-אביב) — צ'ארלס לוהטון, כפי שנראה לפני 20 שנה, מדגים את התהליך בו הופך מוג-לב לגיבור לאומי.

● **הדון השקט** (ציון, ירושלים) — האפוס של מיכאל שולוחוב על קוזקי הי דון בדור המהפכה הרוסית.

● **אין מקום לחיות בר** (תל-אור, ירושלים) — סרט תעודתי של מנהל גן-החיות בפרנקפורט, על סכנת הכליה לחיות הבר של אפריקה.

● **החוק** (אורה, חיפה) — יחסי שול-טים וגשלטים בעיירה דרום-איטלקית. גינה לולובריגידה, איב מונטאן, פיר בראסר.

● **זה הדור שלי** (תכלת, חיפה) — הסאטירה של זאק טאטי על החיים הי-מודרניים.

זה הוא זה :

עם פילטר דיקו

תשבץ העולם הזה 1145

			7	6	5			4	3	2	1	
12						11	10			9		8
	16					15				14		13
		20		19		18						17
	25		24	23				22				21
			29	28					27	26		
					33	32		31			30	
39	38				37	36			35			34
		43				42	41					40
	48		47			46	45					44
			52	51			50		49			
				54								53

מאוזן: 1. מיכל
לפרח: 5. חבר
הוועד הפועל: 9.
מדינה ללא מלך: 13.
קיצור של ע-מירם: בין השאר: 17.
15. אות יוונית;
16. החיה הר-סית: 17. זוית;
18. הוא בא בבור-קר: 20. אשת הי-אב: 21. בת קול;
22. חמישים אחוז;
23. בבקשה: 25.
אות הנצחון: 26.
פרה: 28. אדום;
30. יחידת בי-דור: 33. שדה;
34. מתנה: 35.
מספר הצדיקים הנעלמים: 36.
מוזון: 38. הי-דים: 40. חלק; 41. דוכן מכירות;
43. אבן יקרה: 44. קריאת התפעלות;
46. קרס: 48. גבעה רמה: 49. ישוב בצפון: 53. רע שלמה: 54. פרי טרור-פי.

מאונך: 2. אויב; 3. נמל תנ"כי;
4. פקודה: 5. בתוכי; 6. חלק הפנים;
7. מאה וחמש; 8. בושח: 10. כרך איורפאי; 11. מלכת מרחביט: 12. בעל תפקיד בבית-הכנסת: 14. כלי

נגינה עממי: 16. שלטון העם: 18. תחמושת הקשת: 19. גמד: 22. נהר במרחב: 24. מלת הסתייגות: 27. ראש השנה: 29. הבעת כאב: 31. פאר: 32. התחכמות: 34. מתחרה של הליל: 37. משפט: 39. פתרון ביניים: 42. מידת נפח קדומה: 45. קץ הסי-גריה: 47. מושבת-כתר בריטית: 49. מלת הסברה: 50. נישא: 51. ענן: 52. מטבע יפאני.

אנגלית • צרפתית

לומדים בשיטה קלה בבית-הספר "קדימה" תל-אביב, בן-יהודה 74, טל. 20314.

נפת חיים:

1. **קורסים ואולפנים למבוגרים** (שפה שימושית, זקדוק, כתיב, סגנון ושיחה Conversation).
2. **קבוצות נפרדות לתלמידי בתי-ספר** (מתחילים, מתקדמים ועזרה בכחיות).
3. **הכנה באנגלית לבחינת בגרות**.
הלימודים בקבוצות קטנות, עלידי מורים מעולים.
פרטים והרשמה: מ' עד 12 לפני הצהריים: 3 עד 9 בערב.

חמשיריים

היה היתה גברת בקיבה,
שכל הגברים שם חשקו בה.
אך היא, הבתולה,
עמדה על שלה,
עמדה ועמדה — עד שהוא בא.

היה היתה בת בהאבאנה,
יפה וכפופה כבננה.

עת שאל הבחור:

„המותר, או אסור?”

מיחרה והשיבה: „הוי, אנה!”
א. א. תלאביב

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה בפרס השבוע הוא בנימין שפסל, אגרת.

וכו וכו וכו סיפור על סימון בוליבאר, משחררה של אמריקה הדרומית, שעמד לבלות לילה בעיר קטנה בפירו. שלישו שלח הודעה לבעל הפונדק המקומי בוו הלשון: „הכן חדר מצויד בכל הנוחיות, ארוחה טובה וכו' וכו' וכו'.” כשהגיע בוליבאר לעיירה הובל לחדר נאה, בו ישבו שלוש סניוריות. „אלה הן כו', וכו', וכו'.” הציג הפונדקאי את השלוש. שושני רויאל, קרית מוצקין.

טעות לעולם צודקת

נדונו למיטה על ריגול. (הבקר)
דוד כהן, פתח תקוה
ינוחו על משכבם.

במשרד החנות והתרבות. (מערב)
גדעון ברלי, חיפה

כשעם הספר הופך לעם הספרות.
החוקרים עוברים על עשרות מסמכים שהורחמו בבית החשוד. (ידיעות אחרונות)
ל. לוי, תל אביב

אללה ירחמו.

המוזיאון לאמנות אדישה. (על המשמר)
מר) אורי שיקה, חיפה

שיעמומונות.

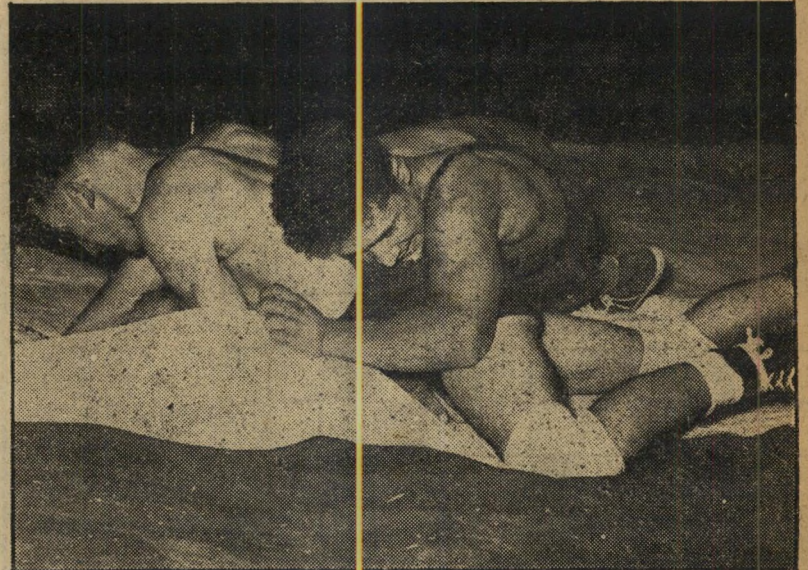
מאת אריה קרו

...ושמאלו תחבקני”

על שפת ים תלאביב

זה מול זה

”ימינו תחת רגשי...”

בזירת ההאבקות

הערות=שוליים

ועדת אר"ם תצא ללא אום...

...על אף הלאו הרומי.

★ ★ ★

הימנונם החדש של הציונים הכלליים, אחרי שצירפו את משה נסים לרשימת מועמדיהם לכנסת...

...שאו ציונה נסים ודגל.

★ ★ ★

חוסין רוצה לקרוא לממלכתו בשם פלסטיין...

...משנה שם משנה מזל?

★ ★ ★

מפא"י מאשימה את חרות בהצלת כרונותעמולה שלה...

...מערכת הבחירות מת' חממת.

★ ★ ★

דו"ח מבקר המדינה על עיריית חיפה מוכיח כי איהסורים במנגנון של אבא חושי נמשכים...

...הישנה חנושי עירו?

חתונה בקיבוץ

לשגשג כך סתם מאתיים איש. כבר מסרו לרפוס את ההזמנות לחתונה. אנה, אל תתקש! א: אבל מי שמע מפישאני רוצה להתחתן? המזכיר: אף אחד לא שמע אבל כל אחד שיער לעצמו שאם אני נתן לך שהות להתכונן...

★ ★ ★

תמונה ה': חדרה של נ.

נ: אה! זה אתה?
א: נ, אני צריך לשוחח אתך בענין חשוב מאוד.
נ: בסדר. אתה יכול לשבת.
א: הענין בזה שהמשק החליט ש'אנחנו צריכים להתחתן.
נ: ידעתי! עכשיו היתה כאן ח. ו' שאלה אותי איזה וילונות אני רוצה לחדר החדש שלי.

א: נ, ומה ענית?
נ: חומים, כמו אצל חיה.
א: אלוהים אדירים! תני כוס מיץ!
נ: רק אל תתעלף. אמרו לי שזאת תהיה מכה קשה למשק אם אנחנו לא נתחתן.
א: פשוט... אני לא יכול לומר כלום...
נ: אתה רק צריך להגיד „כן” מחר אצל הרב והכל ילך כשורה. להתראות מחר בבארשבע!

★ ★ ★

תמונה ו': במסיבת הכלולות

המזכיר: „אני מביא את ברכותי לזוג הצעיר. ברית זאת היא אחד ההשגים הגדולים של הקבוצה...”
בנימין שפסל, אגרת, רמא: איך הסבוצות והסירוצות

א: נד חצי המלכות. יש לי שבת היום.
החובשת: אז קח בבקשה את ארוחת הבוקר לנ. היא חולה.
א: נכשיו נזכרתי שיש לי עבודה דחופה לעשות במסגריה.
החובשת: אתה רוצה לגרום לי צרות? קח מין את המגש!
א: לוב... איפה היא...?
נ: (נוקל בא, נושא המגש) מי חולה?
א: דחובשת ביקשה אותי שאביא לנ. אוכל. ווא חולה.
נ: (א ב קריצת עין) נ, א, מתי שר תים לדיים?
א: זחרי עונת ההמלטות.
נ: יש לך חוש הומור, בחור!

★ ★ ★

תמונה ד':

המזכיר: שלום, א, באתי לסכם אתך כמה עינים קטנים. ראשית, אנחנו רוצים לעשות את החתונה בסוף באב: עד אז ההוצאה תהיה מוכנה וגם המקהלה תוכל להתכונן. בקשר לאורחים אתה לא צריך לראו. כבר נסדר איכשהו.
א: אני חושב שטעית בכתובת. מרכז העדת והתרבות גר בצריף ממול.
המזכיר: אני יודע, גם יודע שאתה לא בועדת התרבות. אך אתמול, במזכירות, החלטנו שאתה תתחתן בסוף באב ואני באתי למסור לך זאת. ח. כבר נסעה לק' נות או הציוד לחדר.

א: נה? במזכירות החליטו שאני צריך להתחתן? איפה אני חי? ברוסיה?
המזכיר: אתה אומנם לא דעת לאף אחד אל כל המשק כבר מתרגש בגלל החתונה הזו. אתה צריך לראות זאת מ' נסירת 'אות של איש סבוצה: אי אפשר

תמונה א': במחסן הכגרים
התופרת: שמעת שא. ונ...? את מבינה? ... שומרת הלילה סיפרה! ... המחטנאית: באמת? ומתי החתונה? התופרת: אומרים שבקרוב.
נ: (נכנסת): מתי תתפרו לי את ה' שמלה שלי?
המחטנאית: את שמלת החתונה?
נ: איזו שמלה?
המחטנאית: את שמלת החתונה שלך, אומרים שאת וא...
נ: באמת, לא הייתי חושבת עליך כדבר הזה: אתן כאן אין לכן מה לעשות רק לעסוק ברכילות? (בורחת)

★ ★ ★

תמונה ב': במקלחת הבחורים

א: ר: שמע, הייתי משוגע שהסכמתי להיכנס לוועדת השיכון. אני אומר לך זה פשוט מציא אותי מן הכלים. למשל, עכשיו צריך להכניס שלושה רוקים ל' תוך חדר אחד בצריף.
א: דעתי היא, שאצלי לא יכניסו אפי' לו חצי.
א: ר: יש לי הצעה. תתחתן!
א: יש לך עוד הצעות כאלה?
א: ר: הרי כל המשק מדבר על זה שאתה ונ...
א: ואתה וכל המשק תלכו לעזאזל!

★ ★ ★

תמונה ג': במטבח

החובשת: מי יקח לנ את ארוחת ה' בוקר?
המבשלת: בחוץ יושב א, הוא בחדאי יסכים.
החובשת: יש לי בקשה אליך, א.